

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XII. Ч. 1 (561). СЕРЕДА, 1 ГРУДНЯ 1936. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JANUARY 1st, 1936. No. 1 (561). VOL. XII.

ЯПОНСЬКО-МАНЧЖУРСЬКІ ВІЙСЬКА ЗНОВУ ВЧИНИЛИ НАТІЗД НА МОНГОЛІЮ

Токіо, Японія, 26 грудня. — Асоцієйted Прес повідомляє, що японські війська знову вчинили набіг на територію Монгольської Республіки. Японські війська з прикордонною сторожою Монголії.

Японська газета "Асагі" повідомляє, що в сутичці загинув 1 манчжурський солдат, а 3 японських поранені. До сутинок прийшло на 24 грудня. Головна японська військова квартира у Гейкінг повідомляє, що монгольські повстанці великі втрати в обох сутичках.

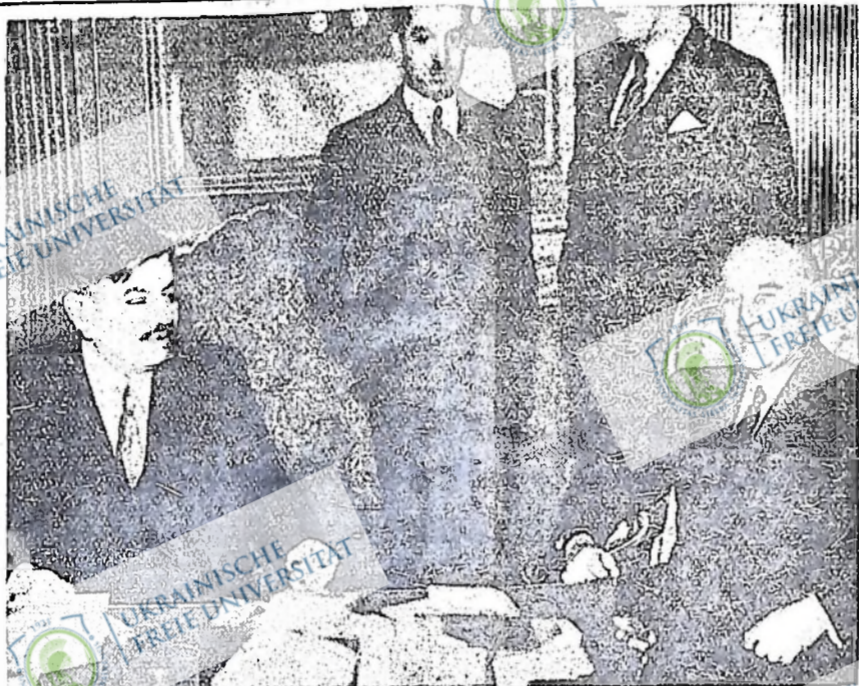
Японська квартира, щоб закрити свої розбишацький набіг на територію Монголії, за-

певняє в своїй депеші, що це монгольський відділ війська в числі 50 солдатів переїхав трюком на манчжурську територію на південь від озера Бор, близького того місця, де була сутичка на 19 грудня.

В японській депеші говориться теж, що вперед прийшло до сутички з манчжурським відділом війська, а відтак японці прибули їм на допомогу і прогнали монгольську сторожу.

Друга сутичка відбулася того самого дня між малим відділом монгольської кінної сторожі і манчжурським відділом війська, який також зробив набіг на територію Монголії.

АВТОРИ ГАНЕБНОГО ПЛАНУ І ЗРАДИ

Французький прем'єр Лаваль (з ліва) і бувший британський міністр закордонних справ Семюел Гор, автори "мирно го плану", які хотіли віддати Етіопію фашистській Італії. Але широкі маси народу їхніх країн не погодилися на це. Англіські маси примусили Гора зрезигнувати, а уряд Лавала ще тримається, але його існування висить на вітрі.

З'їзд ПАРТІЇ ПОЛЬСЬКИХ СЕЛЯН ЗА СТВОРЕННЯ НАРОДНОГО ФРОНТУ

Варшава. — В першому тижні грудня у Варшаві відкрився крайовий з'їзд польської селянської партії "Стронніцтво людове".

Напередодні з'їзду відбулася нарада делегатів селянської партії від Варшавського воєводства. Ухвалена нарадою резолюція свідчить про зростання опозиційних настроїв серед делегатів. За словами газети "Роботнік", резолюція констатує, що "теперішнє тяжке становище на селі, тягар податків, борги, катастрофічне зниження цін на сільськогосподарські продукти, свавілья влади, позбавлення громадянських свобод і загрозливі... все це примусило селянський рух Польщі прагнути до об'єднання всіх демократичних сил для боротьби з урядовим режимом, з агресивною націонал-демократичного фашизму".

НЕСПОДІВАНИМ НАСТУПОМ ЕТІОПІ ВІДОБРАЛИ МІСТО АББІ АДДІ

Аббе Абаба, 29 грудня. — Комунікат етіопського уряду повідомляє, що етіопські війська відобрали від італійців місто Аббе Абаба, яке лежить 25 миль на захід від лінії головного лінійного фронту. Етіопці захопили це місто в несподіваному наступі, проганяючи італійські тубильні війська.

Як з'являють, після бою знайдено тіла 20 італійських офіцерів і багато солдатів з італійських колоній, які воюють по стороні Італії. В комунікаті говориться також, що етіопці взяли в полон понад 100 італійських солдатів. Одночасно уряд Етіопії про-

голосив, що війська під команду генерала Аелі Кабеда перетяли італійські комунікаційні лінії між Макале і горами Тембіен, відбираючи від італійської армії багато малих місцевостей.

Аелі Кабеда проводив наступом на кілька ворожих гарнізонів, захопив машинні кулемети, велику кількість рушниць і амуніції. Три відділи фашистського війська відтято від решти італійського війська в горах Тембіен.

Будучи добре обзнайомлені з територією в горах, Аелі Кабеда планує своїми партізанськими нападами знищити ці італійські відділи війська.

НОВА НОРМА ВИМІНИ КАРБОВАНЦЯ ВХОДИТЬ В ЖИТТЯ 1 СІЧНЯ

Москва, 27 грудня. — Асоцієйted Прес повідомляє, що з 1 січня, 1936 року в Радянському Союзі входить в життя нова норма виміни закордонної валюти, а саме 5 карбованців за одного долара. Закордонні перекази, лише за деякими винятками, не будуть виплачуватися в закордонній валюті, а в радянській.

Деякі обсерватори говорять, що нове оцінення закордонної валюти підвищить кошти життя тих осіб, які живуть з закордонної валюти, хіба що в міжчасі заїде зупинити.

Повідомленням, що про нову заміну грошей повідомляють всі закордонні банки, що ведуть виміну з радянським державним банком. Для виміни радянської валюти на закордонну будеться видавати спеціальні дозволи лише туристам і особам, які виїжджають за кордон.

В НІМЕЧЧИНІ І ІТАЛІЇ ЗРОСТАЄ ЗАНЕПАД КУЛЬТУРИ І ОСВІТИ

Нью Йорк, 28 грудня. — Недавно оголошено, що число учнів в німецьких і італійських університетах швидко зменшується. Число учнів в німецьких університетах в 1931 році, за даними фашистської влади, було 103,000 в порівнянні з 82,000 в 1934 і 77,000 в 1935 році. В 1934 році прийнято лише 49 процент хлопців і 17 процент дівчат з усіх студентів, що згодосилися до університетів. Час навчання також зменшено з 40 до 33 тижнів в році.

У фашистській Італії число учнів зменшилося з 82,000 в 1927 році до 31,500, в 1932 році зменшилося ще на 156 газет.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ ПІД ЗАКИДОМ ЗМОВИ НА ГІТЛЕРА

Париж, 24 грудня. — Французька газета "Юманіте" повідомляє, що гітлерівська поліція в Трансїтані, Базарі, арештувала 100 членів "Комуністичної Партії Німеччини". Кореспондент цієї газети пише, що п'ятьох арештованих негайно застрілено без жодного суду. Арештованих обвинувачують за змову на життя Гітлера.

"Юманіте" пише, що ці обвинувачення були сфабриковані поліцією на те, щоб виправдати арешт комуністичної поліції за змову на життя Гітлера.

Кореспондент "Юманіте" повідомляє, що суд над арештованими прокурора очікується днями й недовго очікується вироків.

Кореспондент "Юманіте" повідомляє, що суд над арештованими прокурора очікується днями й недовго очікується вироків.

БУДУТЬ СТЯГАТИ ЗІЗНАННЯ ПОЛІЦІЇ В СПРАВІ МАСАКРИ В РІДЖАЙНІ

Ріджайна, 26 грудня. — Саскешванська комісія по розслідуванню поліційної масакри з 1 липня в Ріджайні перервала свою роботу й піде її знову на 6 січня наступного року. Розслідування тривало досі 5 тижнів або повних 25 днів. Кошти розслідування коштів \$15,000. За той час зареєстровано біля 1,000,000 слів із зізнань свідків.

За свідків виступали робітники, професіоналісти, репортери, шпигуни й інші. Поліція мало виступала. Зате з розповідями сесії після нового року поліція буде "давати свідчення з свого боку", це буде вважатися світли. Тоді, безсумнівно, посилається наші та шкідливі на страйкарів, на їхні робітничі організації та робітничий рух взагалі.

до будинку провінціального парламенту парад, на чолі якого йшов "санта клаве" і неперше. Безробітні несли також перше:

"В наслідок молитви албертійського народу "санта клаве" дає дарунок Абергартові".

В ФРАНЦІЇ АРЕШТОВАНО
ДВОХ ШПИГУНІВ

Лайон, Франція, 23 грудня. Поліція арештувала двох чоловіків, яких обвинувачує за шпигунство на користь закордонної країни. Шпигуни добували до військового будинку, в якому є зложені військові таємні документи.

ЗГІНУЛИ В АВТОБУСІ

Гонель, Вірджинія, 24 грудня. Автобус, в якому знаходилися трінадцять осіб, вріс в стіну будинку в місті Гонель, в якому знаходилися дванадцять осіб, в якому знаходилися дванадцять осіб, в якому знаходилися дванадцять осіб.

РАДЯНСЬКІ КОЛГОСПНИКИ НА СТОРОЖІ СВОЄЇ БАТЬКІВЩИНИ

Київ, 29 грудня. — Близько західного кордону Радянської України стався недавно такий випадок:

Колгоспники Юзиченко і Павловський знайшли сліди в снігу від кордону в глибокій радянській території. Відучи за слідами п'ять кілометрів, колгоспники знайшли в корчах трьох підозрілих типів. Будучи без зброї, колгоспники не хотіли підходити до них зараз, сподіваючись збройного опору.

Юзиченко вилмав тоді кусень патки, подібного до революційної патки, подібного до революційної патки, подібного до революційної патки.

У ДОМІНІАЛЬНИХ ВИБОРАХ БУЛО 45,658 ВІДКИНЕНИХ ГОЛОСІВ

Оттава, 23 грудня. — Офіційний підрахунок голосів, що були дані на різних кандидатур в минулих федеральних виборах, які відбулися 14 жовтня, виказує, що цього року голосувало 4,452,262 виборців. Під час федеральних виборів, які відбулися в 1930 році, голосувало 3,922,481.

Що стосується федеральних виборів, які відбулися в попередній раз, то близько мільйон голосів було дано проти ліберальної і консервативної партій. Тим самим робітники вказали, що вони голосують проти капіталістичних партій, проти поліційного терору, проти залізної п'яти Бенета, проти 98 секцій, проти релігійних кемпів і т. д.

Але цікавим в цих виборах є ще й те, що офіційні виборчі урядники відкинули цього року найбільше зіпсутих голосів. З Оттави повідомляють, що цього року відкинуто 45,658 голосів, які признали зіпсутими. Хоч правда, що число голосуючих в цих виборах зросло в порівнянні до 1930 року, але зіпсутих голосів цього року було більше, ніж вдвоє в порівнянні до минулих федеральних виборів.

УРЯД ЕТІОПІЇ ОБВИНУВАЧЕ ІТАЛІЮ ЗА ПОШИРЮВАННЯ ФАЛЬШИВИХ ВІСТЕЙ

Женева, 26 грудня. — Уряд Етіопії формально обвинувачує Італію за поширювання фальшивих вистей, яке в Етіопії вживала на чині отруйливих культур "дум-дум", щоб виправдати майбутні надування італійських військ. В тому зверненні говориться:

"Уряд Етіопії категорично заперечує фальшиві вистей, що їх поширює італійська преса щодо вакцини культур "дум-дум".

ВЕЛИКИЙ БРАК НАСІННЯ В ОКОЛИЦЯХ ДАВФІНУ

Давфін, Ман. — В наслідок іржі, що сильно ушкодила засіви минулого літа, багато фермерів цього дистрикту не мають пшениці на насіння й піднісують петиції до муніципалі і провінціального уряду, щоб ті підприняли негайні кроки й доставили фермерам насіння на 1936 рік.

СІПАРІ СІПАРА РОСТУТЬ ЯК НА ДРІЖДЖАХ

Монтреал, 19-го грудня. — Урядники сипарської залізничної компанії проголосили минулого вівторка, що зарібки їхньої компанії за тиждень, що скінчився з днем 14 червня, становили \$2,683,000, або збільшилися на \$286,000 в порівнянні до зарібків за той самий час минулого року.

ДІМ З ВІННІПЕГУ ДАСТЬ ПРЕКРАСНИЙ КОНЦЕРТ В РОСДЕЯЛ, МАН.

В СЕРЕДУ, 8 СІЧНЯ (другий день різдвяних свят) перша група Дівочого Манделінового Оркестру при відділі ТУРФДім у Вінніпегу виїде до Росдейла, Ман., щоб дати там великий концерт в будинку Радянського Ім. Тараса Шевченка. В програмі концерту будуть двохлітній хор, терети, народні танки, гра на мандолінах тощо.

Фармери і робітники Росдейла і околиць повинні численно прийти на перший цього рода концерт в їхній місцевості. За артистичне виконання програми можуть бути певні. Ця група Дівочого Манделінового Оркестру складається з справжніх артистів, які грають і співають через радіостанцію СКУ у Вінніпегу.

Початок концерту о 8 годині ввечера. Проголошіть цей концерт широко в Росдейлі і доколичних місцевостях. Про цілий вступу довідається з оголошень на місцях. Приходьте завчасу, щоб захопити місце й не чергати додому. Такі концерти є великою радістю на фармах. Приходьте на цей концерт зі своїми родинами й клієнтами своїх сусідів і знайомих.

НАІСТАРША ЖІНКА У СВІТІ

Індійська жінка, що живе в глухому селі Вир Рамчандрапур, індійсько-охітійській Індії, каже, що вона є найстарша жінка. Її вік становить 160 років життя. Хоч трохи згорблена, стара жінка є ще досить активна. Вона пережила через п'ять поколінь.

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

РОДИНА МАРТИНОВИХ

ПОВІСТЬ

(Продовження).

І, поставивши на стіл самовар, раптом згадав: — Та що ж це тата й досі немає? Люда, значить на пічку пішла? Шкода, шкода, не побачу сьогодні сестри.

І коли за кілька хвилин прийшов батько і просто з морозу, холодний, міцно обняв і поцілував сина і потім, щасливий, смішно заметушився, скидаючи пальто, Андрій схвильованся глибоко, до сліз. Від старого пахнуло на нього чимсь теплим, знайомим. І враз догадався син, що це — запах мажирського масла, гарячої криві, незабутній і рідний дух мажирки. Цей запах до боля яскраво оживив картини минулого юцтва, працю за верстатом у депі.

І коли минув перший порив зустрічі і всі сіли до столу, син уважно вдивився в батькове обличчя. Він побачив, що старий змінився. Біля скронь густо сріблилась сивина, навколо очей і біля губ з'явилось багато зморшок. Хотілося сказати йому щось хороше, тепле. Та батько обізвався першим: — Ну, синку, як бачиш, ще тримаюся. Не здаюся. Руками й зубами видряпаюся усе.

— А воно все до низу тягне, до низу, — додала Марфа Опанасовна, в нас наче просвітліла від зустрічі, не зводячи материнських очей з сина.

— Е, ні, тато й справді ще герой, — засміявся Андрій. Бороду і вуса голить і досі. Таким голеним пам'ятаю вас, тату, ще з малих своїх років... — сказав звертаючись на "ви", як колись, в роки далекого дитинства. І враз схопився. — Я й забув! — хутко побіг до чемодана. — Подарунок же вам, любі мої, подарунок!

Халаво перекладав якесь зошит, книжки, пакуночки. — Ось воно. Маєта тата, мамо, як вам; чи доподобив? На кожній долоні в нього стояло невелике металеве погруддя: батькомі мати.

Хвилю пакувала мовчанка. Нарешті, вражена мати сплеснула руками. — Оце так... Достоменно я, А. Маркел Іванович! Як живий!

— Схожі, значить? — шире зрадів син. — А я більше по пам'яті робив. Та ще фото ваше було.

— Андрію, та це ж... прекрасні! — обізвався Гордій. — Ну, братіку, це таланце, коли хочеш. Не талан, а таки таланце. Ти ж навіть іскорди передав у материнні очі. Цей же метал, братіку, коли хочеш, живе. Дихає, даю тобі слово.

Старий Мартинів зачаровано гладив порепаними пальцями холодні грані погруддя. Він відчував його наче виріб із найтоншого в світі скла, що має випорхне з рук і бризне безліччю сріблястих скалок.

— Ну, синку, синку... — сказав він нарешті і не договориши, махнув рукою. Зрадливо вільність у куточках очей не дала всього вимовити. І, щоб заховати це, старий знову смішно й неприродно заметушився й занадто голосно загав його басок: — Ну, годі вам, годі... За подарунок, Андрію, велика тобі подяка. Сідайте до столу. Чай вистиг.

І щось пригадавши, Маркел Іванович сміхотливо глянув на сина і сказав: — Ось які вирости! Казав сьогодні мій кочегар Богданов — орані! А пам'ятаєш, Андріюша, пам'ятаєш, Гордію, як я без обиду залишив вас за те, що білу джакову ковзку в дьоготь пофарбували? Була тоді мені морожа. Джаковиха ледве не стерялась. Улюблена її кішечка була...

Довго сміялись, пригадуючи свої дитячі роки. І почував старий машинист Мартинів, як швидко бігла йому в жилах тепла кров і зростала в серці велика й сліпуча, як сонце, гордість.

Вночі Андрій прокинувся і розплющив очі. Темно. За стіною тихо й розмірено тікають стіни дзигари. Яка година? Дванадцять? Дві? За вікном стогне хуртовина. Бура шпурляє в шибки жменями снігу. Здається, що сніго тило й жалібно дзеленчить. З розкритих дверей сусідньої кімнати ледве чути сонне батькове дихання.

І враз згадалася вчорашня зустріч із старим, з братом. І чомусь несподівано пригадав проект пам'ятника Дзержинському. За два місяці проект треба подати на розгляд журі. А що, коли б так; залізний Фелікс стоїть на кручі. І круча подібна до могутнього крейсера. Наче хоче зрушити кермо. Вся постать — напруга. Ось-ось повернеться масивне колесо стерна... А навколо — буря. Хвилі б'ють валами...

Андрій скидає з себе ковдру. Хутко вдягається і світить електрику. Навишніх іде до порогу, причиняє двері. Тихо... Всі сплять.

Повільно бере з полиці пластмасу. Восковим дотиком джегає вона пальці. І вже знайомий холодок пройшовся в серці. Скульптор заглиблюється в роботу. Скульптор працює. Він уже бачить свій проект таким, як він буде за місяць... Захоплений працює, Андрій нічого не чує.

Терень Борисчук схиловся рано. Вікна лед-лед сіріли. Але хлопцеві вже не спалося. Тихо, щоб не збудити товаришів, одягся, й вийшов на свіже, морозне повітря. Схід розжеві і Терень подумав, що сьогодні буде ясний, сонячний день.

За ніч випав сніжок, легенький пухнастий. З рота цівкою вилітав білий, прозорий пар. Борисчук пагнувся, набрав повну пригоршню снігу, махнув. Обличчя враз загорілося, мов від жару. Сніг мисело, бадьоро.

Він швидко прийняв, аніж той острах, що неприємним червоним ворухився в серці.

Та чого хвилюватися? Чого боятися? Комсомол поспів його на сортувальну горку, де зарал пророч, де башмачники б'ють вагони, де квітне нехотійство.

Дисципліна ослабла! — голосно проказав і оспридував, чи ніхто не чув його. Ні, хвилюватися, справді, нема чого. Дійсно, башмачник із нього зарал недосвідчений, але ж він — комсомолець, він упертий. Ого-го, не й який упертий! Він швидко опанує техніку справи і нем докаже, як треба по комсомольському ставитися до роботи! А то ж, недарма його послали на горку оередко. Чому ж дивитися, щоб він, Борисчук, на власному прикладі докаже, як треба працювати, як боротися за успішну роботу дисципліну.

Терень Борисчук схиловся рано. Вікна лед-лед сіріли. Але хлопцеві вже не спалося. Тихо, щоб не збудити товаришів, одягся, й вийшов на свіже, морозне повітря. Схід розжеві і Терень подумав, що сьогодні буде ясний, сонячний день.

За ніч випав сніжок, легенький пухнастий. З рота цівкою вилітав білий, прозорий пар. Борисчук пагнувся, набрав повну пригоршню снігу, махнув. Обличчя враз загорілося, мов від жару. Сніг мисело, бадьоро.

Він швидко прийняв, аніж той острах, що неприємним червоним ворухився в серці.

Та чого хвилюватися? Чого боятися? Комсомол поспів його на сортувальну горку, де зарал пророч, де башмачники б'ють вагони, де квітне нехотійство.

Дисципліна ослабла! — голосно проказав і оспридував, чи ніхто не чув його. Ні, хвилюватися, справді, нема чого. Дійсно, башмачник із нього зарал недосвідчений, але ж він — комсомолець, він упертий. Ого-го, не й який упертий! Він швидко опанує техніку справи і нем докаже, як треба по комсомольському ставитися до роботи! А то ж, недарма його послали на горку оередко. Чому ж дивитися, щоб він, Борисчук, на власному прикладі докаже, як треба працювати, як боротися за успішну роботу дисципліну.

Терень Борисчук схиловся рано. Вікна лед-лед сіріли. Але хлопцеві вже не спалося. Тихо, щоб не збудити товаришів, одягся, й вийшов на свіже, морозне повітря. Схід розжеві і Терень подумав, що сьогодні буде ясний, сонячний день.

А все ж таки час від часу та й тьохне щось у серці. А що, коли не зуміє? Що, коли осоромиться? Стояв і дивився в той бік, де за мережним рейком, за залізничним мостом, сховалася горка. Вона приховувала Тереневі думки, привертала до себе всю увагу. Вона була заранею для хлопця якимсь заповідним куточком, він цюв її роботу, як на суворий іспит. Це справді був іспит для нього, як комеомольця. Борисчук відчував, що знав тому так і неспокійно було на серці, тому й ворухився сумніви.

Повернулася нічна зміна башмачників. Хлопці пройшли з реготом, із жартами. Вони вже, мабуть, добре обізнані з своєю роботою, працюють творче й весело. Щось подібне до задрощів торкнуло Теренево серце.

Час їти. Борисчук хутко маневрував між паровозами, перелазив з колії на колію, ниряв під вагони довгі червонні валки. Ось і горка, ось будка головного стрілочника. З горки доповзали високими невеличкими сходами гадюки рейок. Вони побігли на всі боки, вони розгалужувалися, як віття величезного, поваленого на землю, дерева. І кожна нова стрілка на їхньому шляху пускала все нові й нові рівні сталеві паростки.

Терень знайшов старого башмачника Григорія Перегуду. Мовчки простяг йому папірець з призначенням. Перегуда, вусатий, як жул, пильно оглянув нового робітника з голови до ніг.

— Ага, новий башмачник? Здорово, брате, — привітався він. — Комсомол прислав? Хороше діло, хороше. Нам треба побільше комсомольців, щоб швидше витягти горку з прориву!

Від цих слів знову відчув Борисчук неспокій. Аж почервонів. А що, коли не виправдає він надії? Та тут же сам себе тихо лайнув: — От страхополох! Селюк! І досі ще ніяк не може себе перевиховати! Вірно каже Люда — "Лісовик Іванович"! "Товкач" важко сунув на гору валку вагонів.

— Ну от, — сказав Перегуда, — зараз буде для нас робота. Вагони з горки розкотяться по всіх напрямках. Треба нам "ловити" їх, гальмувати башмаками. А не загальмуєш вчасно, налетить вагон на вагон, розіб'ються...

Головний стрілочник заграв у рижок. Його сигнал підхопили інші стрілочники. Поднялася ліній нескладна металева мелодія.

— На нашу п'яту колію вагон! — гукнув Перегуда й схилов башмак. Стрілочники побігли до стрілок, а з горки вже, важко гуркочучи, швидко котився вантажний "пульман". Старий башмачник кинувся вперед, сунув назустріч вагону башмак. Заскреготали колеса, синіли іскри. "Пульман" здригнувся, зменшив ходу. А ще нічче, біля нової валки, що її формували, до рейок метнувся інший башмачник, знову загальмував.

— Бачиш, — учив Перегуда, — справа не дуже складна, тільки треба бути уважним і метким, треба вміти правильно визначити дистанцію для гальмування.

Тепер уже стрілочники раз-у-раз подавали сигнали, хутко переводили стрілки на потрібні колії, а з горки безперестану котилися вагони. Перегуда перебігав з однієї п'яти на іншу, підкадав башмаки, відскакував. Він працював вправно, як цирковий артист. Він наче грався важкими залізними башмаками.

— Два вантажних! — знову гукнув він. Умить підклав башмак під один вагон і зараз же під другий.

— Ось як треба! — сказав, задоволено посміхаючись. Та тієї ж миті знову зірвався з місця, бо вагон знову гуркотів на його колію.

Ураз на колії, де працювали інші башмачники, щось заскреготало, грюкнуло. Недосвідчений башмачник загальмував порожній вагон. Він перескочив башмак і звалився.

— Аварія на сьомій п'яті! — гукнув Перегуда. — Бачили там невдачу! Під суд такого!..

Головного стрілочника негайно попередили телефоном, щоб він на сьому колію більше не давав вагонів.

— Гаразд, що так обійшлося, — буркнув старий башмачник, а то налетів би ще вагон, одні тріски б залишилися.

Він сунув Борисчуку башмак.

— Ану візьми, спробуй ти.

Терень хутко загальмував вагон. Перегуда похвалив.

— Добре. З тебе вийде непоганий робітник. Візьми собі до себе одну колію. Становися нижче, біля валки. Тільки гальма пильнуй, гав не лави. Та ось тобі ще порада. Помати башмак мазутом. Сьогодні, бачиш, мороз, гальмування від цього різке, бо рейки сухі, башмак погано сковзить. Недовго й до халепи.

Терень став на свою позицію. Він у душі був дуже важливий Перегуді, що той поставив його на одну колію, а не на кілька відразу. До того ж і дільниця була не "гаряча", сніг, на п'яту п'ять, вагонів подавали мало.

Кожного разу, коли стрілочники грали сигнал, що вагон іде на його колію, молодий башмачник почував легке тремтіння. Було незвичайно, брав сумніви. Одного разу, коли він кинувся до рейок, Перегуда махнув йому рукою і загукав: — Стій! Стій! Не треба!

Терень потім спитав, чому не треба було підкладати башмак.

— Гальмувати інші вагони. Розумієш? — пояснював Перегуда. — Тут уже твої башмаки, ні до чого. Ще лиха мід наробити.

Жива була робота. Терень відчував, як зникає десь його вайдуватість, його неграбість. О, тут не можна баритися, це можна туратися на місці. Прогавниш, споечасно не загальмуєш, а тоді — аварія, гамба!..

Від самої цієї думки башмачника кидало в ніг. Перед очима стояв перекинтий вагон з розколотим боком. Сором же який, гамба яка! А збитки! Скільки коштів державі зробить такий вагон! Ні, тут не можна туратися неграбим. Най би мене побачила теєр Люда! Ма, мабуть, не палала б вельмедет!

Знову грав стрілочник у рижок. Терень здригнув. Вагон котився до нього. Башмачник бачив, як Перегуда метнувся назустріч колесам, як ткнув на рейку башмак.

Вагон ступив рогон, але до Тереня добіг хутко, треба було негайно гальмувати.

Це була велика платформа, вантажена кубовими дошками. Терень бачив, як швидко крутаніє важкі колеса, платформа д гуркотом неслася до нього. Щось закрячав Перегуда, але скідка ла гуркотівим башмачник нічого не міг почути. Та в пітьму було вже суцільні якесь порад. Треба вичити йому швидко, не гавчещи.

Терень схилов башмак і поклав його на рейку. Ледве

встиг відскочити, як вуха різонув скрегіт, спід коліс синіли пучками іскри. І тієї ж миті хлопцеві уже зрозумів, що дав дуже малу дистанцію. Башмак сковзнув один-два метри і сразу вискочив на гальмовій позиції на бік. Платформа майже не змінивши ходу з силою грюкнула в останній вагон валяки, що стояли вишу на колії. Розлігся дужий тріск, заскреготали тарілки буферів.

— Стояки тріснули, — гукнув чийсь верескливий, дужий ніий голос.

Терень бачив, як поспішали з платформи дощери. Коліна йому дрібно затрусилася, він зблід.

"От наробив! Виправдав паділ..." — мотіло стрельнула в голові гаряча думка.

— Стояки тріснули... — пошепки повторив слова, що їх тільки по прокрячав незнайомий голос. — Стояки тріснули... Чиясь важка рука лягла йому на плече. Улізав вусате обличчя Перегуді.

— Я ж гукнув тобі, щоб більшу дистанцію брав! — сказав він. — Не чув? Ну нічого. Першого разу можна тобі простити.

З боку підійшов ще хтось з башмачників.

— У кого це? В комсомольця стояки тріснули? — почув Терень насмішуватий голос. — Нам, на горці, таких комсомольців не треба. І без того б'ють вагони.

Перегуда упинив його.

— Почекай, Хартинов, не лялай язиком. Не можна так суворо судити. Уперше сьогодні на роботу став. Розумієш? А ти хіба не псував вагонів? Ану, признавайся. Знаємо. Тут, брате, потрібний досвід, знання техніки башмачної справи. Ну, звичайно, і сумлінна робота. Та товариш Борисчук гав не ловив, я сам бачив його вранці.

— Бачиш ми всі, — зареготав Хартинов. — Стояки добрі були, а тріснули... Бачили й ми його роботу!..

Перегуда сипнув себе за довгі вуса.

— Нема чого сміятися. Вчити треба, а не сміятися. Тут жартами справи не допоможеш.

Терень стояв розгублений, червоний. Як соромно! А стрілочники вже давали нові сигнали, нові вагони котилися з горки. Хоч як пригноблювала перша невдача молодого башмачника, але була думка, що й справді нема чого вдаватися в тургу чи розпач. Відомо, перший раз на роботі, досвіду й уміння — як кіт наплакав. Та й то він уже добре гальмує. Одного разу тільки не розрахував дистанції, помчався. Але це з кожним новачком може трапитися.

Терень ще пильніше почав дивлятися до вагонів. Хотів навчитися здавати сигнали — порожній іде вагон чи з вантажем. Дослухався до порад Перегуді, долівлявся до знаків, що той йому подавав.

Того дня на п'ятій колії більше невдалого гальмування не було. На інших же путях трапилося дві аварії.

Перегуда сказав: — Не журися, хлопче. Беру над тобою шехство. Так і в комсомолі скажи: шехствує, мовляв, наді мною старий башмачник Перегуда.

Ще з вчора подув із півдня, з безкраїх степів дужий вітрець. Нагнав на небо отари курчавих хмар, прогнав мороз. Уночі білий, як молоко, і густий туман вказав повиснув над землею. А наступного ранку з'явилася сонце, сніг почав розтавати, задзвеніли з дахів швидкі краплини. Між рейок заглопали калюжі. Терень Борисчук перший прийшов на свою п'яту колію. Роботи покищо не було. Нічна зміна сформувала кілька нових валок, на горці зараз було пусто. Тільки згодом почали розпускати коліями довжелезний вантажний поїзд. Терень бачив, як повільно сповзав він на горку, підштовхуваний двома паровозами-товкачами.

Прийшов Перегуда, привітався.

— Здоров був! Не снівся вагон... отой, що з стояками? Вчорашній? Мені, пам'ятаю, теж колись таке трапилося, то мені цілісеньку піч клятий вагон снівся, аж до ранку котився на мене через ліжко.

"Насміхайся, старий. — думав Терень. — Тепер уже знаю, як треба гальмувати."

Перегуда незабаром пішов на свою дільницю і тільки зда- лска, обернувшись, гукнув: — Вітер дме з горки у тил вагонам! Треба брати трохи більшу дистанцію!..

— Знаємо, старий, знаємо! Будь певний, що дистанцію тепер не прогавиш!

Терень гуляв башмак, повертів в руках, подумав, потім густо помастив його мазутом.

Довго не було вагонів на п'яту колію. Молодий башмачник бачив, як із будки вийшов стрілочник і гукнув: — Товаришу Перегуда; Вас викликають у профком. Якась негайна справа. Ото ж, телефоном!

Перегуда пішов, а на його місці став червонощоклий молодий хлопчина в засмалцьованому червоноармійському шоломі.

— Ей ти, новак! Гляди ж там! — гукнув він Тереневі. Це було образливо. Дивись, який досвідчений башмачник! Начальника з себе їдає!

— За собою краще дивись! — відповів йому Борисчук. І саме цієї хвилини стрілочник заграв: "Лови, лови! Вагон іде на п'яту колію!"

Червонощоклий хлопчина загальмував, відскочив. За кілька секунд вагон був біля Тереня. Але що це? Ні скреготу, ні іскри. Теренів башмак м'яко сковзнув рейкою і відскочив на бік. І знову, як і вчора, хлопцеві почули дужий тріск. Терень вже добре знав, що трапилося. У вагоні тріснули стояки.

Першою думкою було: кинути все — башмаки, рейки, паровоз, повернутися і піти. Куди? Хіба не все одно? Аби подали, подали, подали... Аби схватились від усього світу, від себе...

І значення зринув у пам'яті урочистий глухий бір, у заматах, в снігових кучугурах; мовчазні лісові ірси, падають петлі ланних снідів, одинокі крик сойки в обні тишині; шизенька халупа лісної сторожівки, галушки зветіжений спокій. А влітку теплозелена гуштина, ніста зворочання холодного струмочка на ділі лісової бабки, скромна лісенька збілка...

Піти, вернутися у біт, бути знову епіном лісничого, не знати ні башмаків, ні вагонів...

Голову напоїнювала важка каламуть. Знову стояки... Не думів... Розбив вагон... Піти б...

(Далі буде).

Терень Борисчук схиловся рано. Вікна лед-лед сіріли. Але хлопцеві вже не спалося. Тихо, щоб не збудити товаришів, одягся, й вийшов на свіже, морозне повітря. Схід розжеві і Терень подумав, що сьогодні буде ясний, сонячний день.

За ніч випав сніжок, легенький пухнастий. З рота цівкою вилітав білий, прозорий пар. Борисчук пагнувся, набрав повну пригоршню снігу, махнув. Обличчя враз загорілося, мов від жару. Сніг мисело, бадьоро.

Він швидко прийняв, аніж той острах, що неприємним червоним ворухився в серці.

Та чого хвилюватися? Чого боятися? Комсомол поспів його на сортувальну горку, де зарал пророч, де башмачники б'ють вагони, де квітне нехотійство.

Дисципліна ослабла! — голосно проказав і оспридував, чи ніхто не чув його. Ні, хвилюватися, справді, нема чого. Дійсно, башмачник із нього зарал недосвідчений, але ж він — комсомолець, він упертий. Ого-го, не й який упертий! Він швидко опанує техніку справи і нем докаже, як треба по комсомольському ставитися до роботи! А то ж, недарма його послали на горку оередко. Чому ж дивитися, щоб він, Борисчук, на власному прикладі докаже, як треба працювати, як боротися за успішну роботу дисципліну.

Терень Борисчук схиловся рано. Вікна лед-лед сіріли. Але хлопцеві вже не спалося. Тихо, щоб не збудити товаришів, одягся, й вийшов на свіже, морозне повітря. Схід розжеві і Терень подумав, що сьогодні буде ясний, сонячний день.

МИ ЗА ОЧИЩЕННЯ УРФМО ВІД ВСЯКИХ ШКІДНИКІВ

Нестов, Алта. — Ми, члени Українських Робітничо-Фармерських Організацій, зібрані на мітинг, гостро засуджуємо провокатуру-пашківль Д. Лобая, як шкідливу і спрямовану на те, щоб пошкодити розвиткові наших організацій та цілого революційного руху.

Ми свідомі того, що з розвитком і посиленням революційного руху, буржуазія старатеться підкукувати різних типів для поборювання цього руху. Лобай є одним з тих типів, якого буржуазія використовує для цієї роботи.

Ми домагаємося усунення з ЦКВ УРФМО Т. Кобзєя і С. Хвалібоги, які відмовилися підписати заяву. Це свідчить, що й вони скотилися до того смердючого багна, що й Лобай.

Д. Семенчук, Д. Костюк, голова, фін. секр. М. Костюк, прот. секр. (Замітка Редакції. Кобзєя і Хвалібогу вже усунуєно з ЦКВ УРФМО.)

ЩО Я ЗРОБИВ В Листопаді для своєї преси

Розуміючи значення робітничо-фармерської преси, яка нас вчить і вказує правильний шлях до краю, я, як читач "Фарм. Життя", знаю, що моїм обов'язком є працювати для того, щоб наша преса не тільки існувала, але і розвивалася.

Для того я постановив собі піти до кожного фармера, поговорити про нашу пресу і довідатися, що кожний з них думає про неї. Так я і зробив.

Всі фармери нарікають на тяжкі часи. Бо й справді тяжко жити фармерам. До нашої преси ставляться добре. Коли я сказав, що збираю на пресовий фонд "Фарм. Життя", то більшість з них радо жертвували по своїм силам.

Жертвували такі товариші: М. Завадюк 75 п.; М. Ілюк 50 п.; А. Кирілюк 35 п.; по 25 п.: М. Грекул і І. Мандрусюк; по 10 п.: О. Ільков, Н. Хомік і І. Каміньський. Разом \$240.

Гроші вислали до нашої адміністрації. А всім жертводавцям складало ширю поляку.

М. Завадюк.

НАС ОРГАНІЗОВАНО НОВУ ГРУПУ КОМСОМОЛУ

Ранок, Алта. — Стараним деяких молодих товаришів у нас скликало мітинг молоді, на якому організовано групу комсомольців. На початку випалося до п'яти групи 5 членів. Вибрано заряд і будемо братися до праці.

Ми виробили добрий план і будемо старатися працювати. Товариші Гемешко і (ім'я не пам'ятаю) дали нам добрі поради, після яких ми будемо працювати в майбутньому.

Нам треба подбати, щоб наша група комсомолу зроста членством, а тоді наша праця для руху трудящих фармерів буде більш успішною. Тому молоді повинні ставати в організовані ряди.

Член комсомолу.

ВІДСТУПИВ МІСЦЕ ДЛЯ ДОНІКА

Оттава. — Як іск. Ларібі, ліберальний посол, що був обраний в останніх домінальних виборах в окрузі Квіне, Принс Едвард Айленд, зрезигнував зі свого становища, щоб зробити місце для Чарлса Доніка, міністра фінансів в теперішньому уряді Мекензі Кінга. Донік не є тепер послом, бо він не кандидував в останніх домінальних виборах. Доповнюючі вибори в Квіне відбудуться 6 січня, того самого дня, що й в окрузі Ассінобоя Саскс, де до доповнюючих виборів стає Джейме Гардінер, бувший президент Саскчевану, якого Мекензі Кінг зробив міністром рільництва, хоч він також не був послом до домінального парламенту.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ І ВИРІВНУЙТЕ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА "ФАРМ. ЖИТТЯ"

ПРОМОВА ТОВАРИША СТАЛІНА на нараді передових комбайнерів і комбайнерок в Москві 1 грудня 1935 року

Товариші! Дозвольте, насамперед, вітати вас у зв'язку з тим досягненнями, яких ви добилися на фронті збирання врожаю. Досягнення ваші не малі. Якщо в середньому по всьому СРСР виробіток на комбайні піднявся у нас вдвоє за один рік, то це не мале досягнення. Це досягнення особливо важливе в умовах нашої країни, де технічно підкованих людей все ще мало. Наша країна завжди відзначалася нестачею технічно підкованих кадрів, особливо в галузі землеробства. Технічна підготовка кадрів у рамках цілої країни — це дуже велика справа. Вона вимагає десятиріч. І якщо ми в порівняно короткі строки добилися того, що з учора шість селянських синів і дочок виробили відмінних комбайнерів і комбайнерок, які перекривають норми капіталістичних країн, то це значить, що у нас справді вирощування технічних кадрів іде вперед семимильними кроками.

Так, товариші, ваші успіхи значні і серйозні, і ви цілком заслуговуєте того, щоб керівники партії й уряду вітали вас. (Оплески).

А тепер дозвольте перейти до суті справи.

У нас часто говорять, що ми вже розв'язали зернову проблему. Це, звісно, вірно, але тільки в порівнянні з старим часом. Тепер у нас міст, жителів у містах, промисловості і робітників, зайнятих в промисловості, прийняти вдвоє більше, ніж у старий час. Що це значить? Це значить, що кілька мільйонів трудивників вилучили ми з села, перевели до міст, зробили робітниками і службовцями, і вони тепер разом з рештою робітників диваються уперед нашу промисловість. Це значить, що коли кілька мільйонів трудивників, зв'язаних раніше з селом, виробляли хліб, то тепер вони не тільки не виробляють хліба, а навпаки, самі потребують того, щоб їм підвозили хліб із села. А міста, насамперед, і потребують хліба збільшувати.

Це перша причина зростання потреби на зерно.

Далі. В старий час у нас технічних культур було менше, ніж тепер. Ми виробляємо тепер бавовни вдвоє більше, ніж у старий час. Щодо льону, буряків і інших технічних культур, то ми їх виробляємо незрівняно більше, ніж у старий час. Що ж із цього випливає? А з цього випливає те, що люди, зайняті виробництвом технічних культур, не можуть достатньою мірою займатися виробництвом хліба. Отже, треба мати великі запаси зерна для людей, які виробляють технічні культури, щоб можна було все більше й більше збільшувати виробництво технічних культур, виробництво бавовни, льону, буряків, соєвишника тощо. А виробництво технічних культур нам доведеться все більше й більше збільшувати, якщо ми хочемо двигнути вперед нашу легку промисловість і нашу харчову промисловість.

Ось вам друга причина зростання потреби на зерно.

Далі. Я вже говорив, що в старий час виробляли у нас 4—5 мільярдів пудів зерна на рік. Царські міністри звичайно говорили тоді: "Самі недоїдатимемо, а хліб вивозити будемо". Що це за люди, які недоїдали? Звичайно, не царські міністри. Люди, які недоїдали, — це 20—30 мільйонів селянської бідноти, яка справді недоїдала і жила впроголодь для того, щоб царські міністри мали можливість вивозити хліб за кордон. Так було в старий час. Тепер у нас зовсім інший час. Радянський уряд не може допустити, щоб населення недоїдало. Ось уже два-три роки, як бідноти у нас немає більше, безробіття не стало, недоїдання зникло, і ми міцно вступили на шлях заможності. Ви спитаєте — куди дівалися 20—30 мільйонів голодної бідноти? Вони перейшли до колгоспів, уgruntувалися там і з успіхом будують своє заможне життя. А що це значить? Це значить, що нам потрібно тепер куди більше хліба для харчування трудивників селян, ніж у старий час, бо вчорашні бідняки, а нині колгоспники, які уgruntувалися в колгоспах, повинні мати досить хліба для того, щоб будувати своє заможне життя. Ви знаєте, що вони його мають і матимуть ще більше.

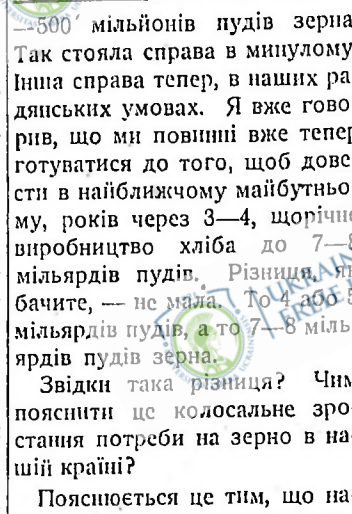
Така третя причина колосального зростання потреби на зерно в нашій країні.

Далі. У нас тепер усі говорять, що матеріальне становище трудящих значно поліпшилося, що жити стало краще, веселіше. Це звісно, вірно. Але це веде до того, що населення почало розмножуватися куди швидше, ніж у старий час. Смертності стало менше, народжування більше, і чистого приросту виходить незрівняно більше. Це, звісно, добре, і ми це вітаємо. (Веселе похвалення в залі).

Тепер у нас кожний рік чистого приросту населення виходить близько 3 мільйонів душ. Це значить, що кожний рік ми одержуємо прирощування на цілу Фінляндію. (Загальний сміх).

Ну, а це веде до того, що доводитися годувати все більше й більше людей. Ось вам ще одна причина зростання потреби на хліб.

Нарешті, це одна причина. Я говорив про людей і про зростання їх потреби на хліб. Але харчування людей не обмежується самим лише хлібом. Їм потрібне ще м'ясо, жири. Зростання міст, зростання технічних культур, загальне зростання народонаселення, заможне життя — все це веде до зростання потреби на м'ясо, на жири. Необхідно, отже, мати добре поставлене тваринництво з великою кількістю худоби, щоб мати можливість задовольнити зростаючі потреби населення на м'ясо і продукти. Все це ясно. Але зростання тваринництва немислиме без великих запасів зерна для худоби. Тільки зростаюче і таке, що розгортається, зернове господарство може створити умови, необхідні для зростання тваринництва.

Зростання потреби на хліб.

Ось вам ще одна причина колосального зростання потреби на зерно в нашій країні.

Такі, товариші, причини, які в корені змінили лице нашої країни і які ставлять перед нами невідкладне завдання — довести щорічне виробництво зерна в найближчому майбутньому до 7—8 мільярдів пудів.

Чи можемо виконати це завдання?

Так, можемо. У цьому не може бути сумніву.

Що потрібно для того, щоб виконати це завдання?

Для цього потрібно, насамперед, щоб пануючою формою господарства в землеробстві було в нас не дрібне, а велике господарство. Чому саме велике? Тому, що тільки велике господарство здатне освоїти сучасну техніку, тільки велике господарство здатне використати в достатній мірі сучасні агротехнічні знання, тільки велике господарство здатне застосовувати як слід добрива. У капіталістичних країнах, де пануючою формою в землеробстві є одноосібне дрібне господарство, великі господарства створюються шляхом збагачування невеликої групи землевласників і розорення більшості селян. Там звичайно земля селян, що розорилися, переходить до рук багатих землевласників, а самі селяни, щоб не вмерти з голоду, ідуть у наймити до цих землевласників. Ми вважаємо цей шлях неправильним і розорним. Він для нас неприйнятний. Ми стали на шлях об'єднання дрібно-селянських господарств на великі колективні господарства, які обробляють землі колективною працею і користуються всіма благами і можливостями великого господарства. Це є шлях колгоспів. Чи є для нас тепер колгоспна форма великого господарства пануючою формою нашого землеробства? Так, є. У колгоспах у нас є тепер близько 90% всього селянства. Отже, велике господарство в землеробстві, колгоспне господарство, як пануюча форма, — у нас уже є наявне.

Для цього потрібно, подруге, щоб у колгоспах у наших великих господарств було досить зручних земель. Чи є такі землі у наших колгоспів? Так, є. Ви знаєте, що всі царські, поміщицькі і куркульські землі передані вже колгоспам. Ви знаєте, що ці землі вже закріплені за колгоспами навчально-виробничими бригадами. Отже, в колгоспів є досить зручних земель для того, щоб розгорнути на всю виробничу зерно.

Для цього потрібно, подруге, щоб у колгоспів було досить техніки, тракторів, сільськогосподарських машин, комбайнів. Самі розумієте, що на самій тільки ручній праці далеко не поїдеш. Отже, потрібна багата техніка для того, щоб колгоспи могли розгорнути виробництво зерна. Чи є у колгоспів така техніка? Так, є. І чим далі, тим більше буде у них цієї техніки.

Для цього потрібно, нарешті, щоб у колгоспів були люди, кадри, які вміють поводитися з технікою, які освоїли цю техніку і які навчилися осідлати її. Чи є у колгоспів такі люди, такі кадри? Так, є. Прав-

да, ще мало, але все ж вони є. Ця нарада, де присутні кращі комбайнери і комбайнерки, яка являє рідкісний невдачу частину тієї армії комбайнерів і комбайнерок, які є у колгоспів, — ця нарада є доказом того, що такі кадри вже народилися в колгоспах. Правда, їх, цих кадрів, все ще мало, і в цьому, товариші, головна наша заповідка. Але немає підстав сумніватися в тому, що кількість цих кадрів ростиме у нас не роками і місяцями, а днями і годинами.

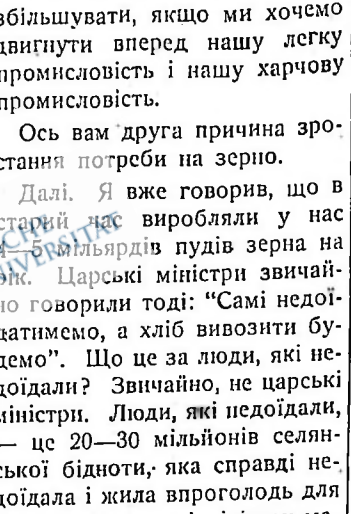
Виходить, отже, що ми маємо всі умови, необхідні для того, щоб добитися в найближчому майбутньому щорічного виробництва зерна в розмірі 7—8 мільярдів пудів.

Ось чому я думаю, що невідкладне завдання, про яке я говорив вище, безумовно здійсниме.

Головне тепер у тому, щоб наполягти на кадри, навчити кадри, допомогти відстаючим освоїти техніку, вирощувати день-у-день людей, здатних освоїти техніку і погнати її вперед. У цьому тепер головне, товариші.

Особливу увагу слід звернути на комбайни і на комбайнерів. Ви знаєте, що найвідповідальніша справа в зерновому господарстві — збирання. Збирання — справа сезонна, і воно не любить ждати. Зібрав вчасно — виграв, спізнився в збиранні — програв. Значення комбайна полягає в тому, що він допомагає зібрати врожай вчасно. Це дуже велика і серйозна справа, товариші.

Але значення комбайна чим не обмежується. Його значення полягає ще в тому, що він позбавляє нас від величезних втрат. Самі знаєте, що збирання з допомогою лобогриків дає величезні втрати зерна. Спочатку скосити, потім зібрати в снопи, потім зібрати в скирти, потім звозити врожай до молотарок, — все це втрачає і втрачає. Всі визнають, що при цій системі збирання ми втрачаємо близько 20—25 процент урожаю. Велике значення комбайна полягає в тому, що він доводить ці втрати до незначного мінімуму. Значення справи говорять, що збирання з допомогою лобогриків, при інших однакових умовах, дає врожайність на гектар на 10 пудів менше, ніж збирання з допомогою комбайна. Якщо взяти 100 мільйонів гектарів зернових засівів, а їх у нас да-

Збирання зерно комбайном.

ско більше, як відомо, то втрати при збиранні лобогриками становитимуть мільярд пудів зерна. Спробуйте тепер організувати збирання на цих 100 млн. гектарів з допомогою комбайна, маючи на увазі, що комбайн працює непогано, і ви одержите виграти на цілий мільярд пудів зерна. Цифра чимала, як бачите.

Ось до чого велике значення комбайна у людей, які працюють на комбайні.

Ось чому я думаю, що запровадження комбайна в землеробство і вирощування багаточисленних кадрів комбайнерів і комбайнерок є першорядним завданням.

Ось чому, закінчуючи промову, я хотів би висловити бажання, щоб число наших комбайнерів і комбайнерок зростало не по днях, а по годинах, щоб вони, навчаючи цій справі своїх товаришів, стали, нарешті, справжніми переможцями в сільському господарстві нашої країни.

(Бурхливі, тривалі оплески, що переходять в овацію, гучне "Ура!", вигуки з місць: "Хай живе любий Сталін!")

Ще два слова, товариші, тут у президію потрапило розмовляти і знайти, що слід би представити учасників цієї наради до вищої нагороди, до ордену — за добру роботу. Ми цю справу думаємо провести, товариші, в найближчі дні.

(Бурхливі, тривалі оплески, вигуки "Ура!", вигуки: "Спасибі товаришеві Сталіну!")

НОВА ПЕРЕМОГА ТРАКТОРНОГО ЗАВОДУ

Сталінград. — Сталінградський тракторний завод здобув велику перемогу. Денне завдання по складанню 172 моторів, розраховане на 2-змінну роботу, стахановці малого конвеєра перевищили за одну зміну. 3-тя зміна, яка закінчила роботу сьогодні о 7 год. ранку, склала за зміну 175 моторів.

Конвеєр ішов з швидкістю 1,2 метра на хвилину, замість колишньої 0,4 метра. Через кожні 2,2 хвилини з конвеєра знімався готовий мотор.

РОЗСТРІЛЯЛИ ЗА ВИДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ЕТІОПЦЯМ

Асмара, Ефіопія, 26 грудня. — Італійська квартира повідомляє, що трьох ефіопських шпигунів засудили на смерть за те, що видали етіопцям інформацію про розміщення італійських військ в колоніях. Дев'ять інших засуджено від 1-го до 16 років тюрми.

Лісецький, який виступав на нараді комбайнерів.

що вони не дають українській націоналістичній контрреволюції її фашистським імпульсам та польським союзникам розширювати Радянську Україну.

Хто станив в обороні своїх організацій і проводу у цьому випадку? Хто станив в обороні Радянського Союзу й Рад. України та їхніх пойдів? Знова той самий народ, що оборонив політв'язня від конфідента.

Різняки в тому, що конфідент б'є колом, а Лобай пером. Але обидва вони це оскаржують тих, що б'ють, перед тими самими органами.

Д. Лобай дав свою перу по лютаку, як Супрунець свою метроному колом. Увесь свій напик на 45 сторін заповнив гідкими брехнями проти Навіаївського, Шатульського, Лисецького і не задовідає, що й про других може менше доведеться зрозуміти це в недалекому майбутньому. Тов. Попович, Навіаївський і Шатульський вже шпигунські брехливість наклепів у Лобайовому журналі і доповісти. Хоч на початку про брехню Лобай, що мовляв "політичне мислення також дуже важливе", але це не походить йому доповідати, що "Лисецький прийшов з націоналістичною табору", та це й походить, та на-

ше ставить Д. Лобай питання, яке можна почути на кожній поліційній станції чи в слідчому суді в Польщі. "Хай Лисець вкаже бодай на одного свого товариша, що був разом з ним в робітничому русі на Західній Україні, якого не назвали б тепер "агентом УВО" і т.д.?"

А я поставлю інше питання Д. Лобай: для якої оборони польської ті імена тих товаришів, що працюють в робітничому русі на Західній Україні? Хто дав заповідання?

Ще пробає Д. Лобай доповісти мені шумським, хоч самий зарає говорить, що "сумніваюся чи Лисець був коли ідейним шумським". Скажу одверто, що був час, коли настав розкол з Сель-Робі, я належав до тих, що ставивши примірено до опуртуністичних ухвалі правду Сель-Робі і Сель-Робі. Не знав я ще в той час, що є ідейно замазаний опуртуністичний помани, не знав я, що шкідливо для робітничого руху є підміняти дійсну боротьбу за подолання тих опуртуністичних поглядів на "обпалительське" примірення осіб чи групи, а справу треба вирішувати неухильною боротьбою, притягуючи до неї якнайширші трудячі маси. Одне це цей час тренув у

мене пару тижнів, коли не взяли боротьби у свої руки самі трудячі маси.

На цьому розколі Сель-Робі я ставивши бути непримиренним у класовій боротьбі, непримиренним до усяких ухвал, без огляду на те, відки вони не походили б — з права, чи з ліва. Зрештою, ту непримиренність найкраще пізнав Д. Лобай і його спільники в часі боротьби з ними в зарядках та комітетах чи на з'їзді. Думаю, що й націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобай і його спільників відкриває історичного з приміренського ставлення до усяких відхилень з класової боротьби.

Бо єдиств і лавах революційного пролетаріату, єдиств в партії чи в робітничій організації завоюється на дійсному ідейному єднанні, а не на взаємних поступках і угоді між різними протилежними поглядами та течіями.

Писав Ленін:

"Ми — партія, що бореться в умовах загострених і труднощів. Ми повинні сказати собі: щоб єдиств була тривкою, треба, щоб було засуджено певний ухил. Раз він позначився, треба його виявити й обговорити."

П. Лисець.

"Суперечності ніколи не можуть бути затушовані надовго, вони вирішуються боротьбою"

(Докінчення).

Ступивши на шлях націоналістичної контрреволюції, Д. Лобай і його спільники заповнили усіх тих елементів і метод боротьби проти робітничого руху і проти Радянського Союзу, що їх вижила до цього часу українська націоналістична контрреволюція у кожній протирадянській кампанії, у кожному виступі проти робітничого революційного руху: наклепництво, відкриті, публічні доноси, провокації.

Прочитавши пашквіль Д. Лобай, мені нагадався лист одного поліційного з Волині, який писав українці, шкідлив до шероу То дошпигунів у Віндзю. Лист писаний 29 жовтня н.р. Но відселений і став творити за комуністичну діяльність, того поліційного вчепили до шероу.

"Мене сильно побив на дні конфідент поліції Леон Супрунець. Маю страшно побити голову; три гланбод ран, сильно опухлий нос, два рука перебиті як до

лікті, дві правих ребри зламані, права сторона ціла опухла. А права нога збита так, що аж м'ясо відстає від кості, розбита права голіпка.

Він був мене метромим колом. Героїчний удар дав мені по голові, від якого я впав запаморочений і залитий кров'ю, а тоді був лежачого, аж донч не збіглися люди й не оборонили мене.

Цей конфідент побив мене 25 жовтня і ще цей самий поліційний драб заскаржив мене на поліцію, мовляв, я хотів його вигнати силою до комуністичної партії, а коду він відмовлявся, я хотів його побити. А він пібн то оборонився від мене".

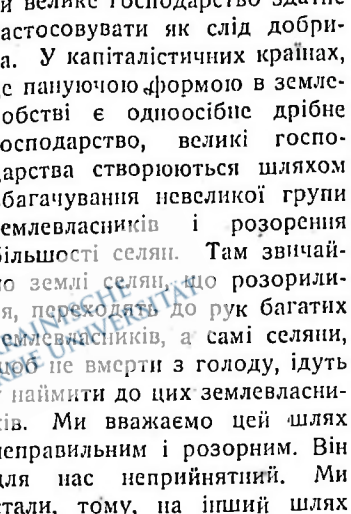
Сильні пашквіль цей поліційний. А тепер проаналізувати метод і засоби боротьби, якими посягають на конфідент поліції Леон Супрунець і порівняти їх з тими засобами і методами, яких робив Д. Лобай, випускаючи свого пашквіля. Як пі обидві дії побити до себе: побити поліційного Супрунечем на Волині і випуск пашквіля Лобайом в Цю Норку.

Кого бив Супрунець? Комуніста, поліційного, або бив його? Та, поліційного, роки прорисив і

тюрми, зазнав страшних мук і змуцань і таки поверну в село назад комуністом, якого радо повітали селяни з близької і далекіх сіл, слухали його переклад і їхній дальній шкідливий боротьби.

Де виступив перший удар конфідент, б'ючи поліційного? Бив в голову, щоб перше запаморочити його, щоб потім певніше і безпечніше бити по усьому організму. І лише народ оборонив поліційного від певної смерті.

Кого б'є в своїм пашквілю Д. Лобай? Б'є по тих, що є у переліку лавах класової боротьби, б'є у голові українських робітничо-фермерських організацій. За що ж б'є їх Д. Лобай? За те саме, що й Супрунець бив поліційного б'є їх за те, що вони неохотні йдуть в лавах революційного пролетаріату, допомагають йому ширити в силу, організувати до ще завзятішої боротьби за хліб, за працю, проти війни і фашизму, за понове шлювання трудящого народу. А кождий Радянського Союзу й Рад. України виробують бив Лобай і його спільники за те,

Збирання зерно комбайном.

що вони не дають українській націоналістичній контрреволюції її фашистським імпульсам та польським союзникам розширювати Радянську Україну.

Хто станив в обороні своїх організацій і проводу у цьому випадку? Хто станив в обороні Радянського Союзу й Рад. України та їхніх пойдів? Знова той самий народ, що оборонив політв'язня від конфідента.

Різняки в тому, що конфідент б'є колом, а Лобай пером. Але обидва вони це оскаржують тих, що б'ють, перед тими самими органами.

Д. Лобай дав свою перу по лютаку, як Супрунець свою метроному колом. Увесь свій напик на 45 сторін заповнив гідкими брехнями проти Навіаївського, Шатульського, Лисецького і не задовідає, що й про других може менше доведеться зрозуміти це в недалекому майбутньому. Тов. Попович, Навіаївський і Шатульський вже шпигунські брехливість наклепів у Лобайовому журналі і доповісти. Хоч на початку про брехню Лобай, що мовляв "політичне мислення також дуже важливе", але це не походить йому доповідати, що "Лисецький прийшов з націоналістичною табору", та це й походить, та на-

ше ставить Д. Лобай питання, яке можна почути на кожній поліційній станції чи в слідчому суді в Польщі. "Хай Лисець вкаже бодай на одного свого товариша, що був разом з ним в робітничому русі на Західній Україні, якого не назвали б тепер "агентом УВО" і т.д.?"

А я поставлю інше питання Д. Лобай: для якої оборони польської ті імена тих товаришів, що працюють в робітничому русі на Західній Україні? Хто дав заповідання?

Ще пробає Д. Лобай доповісти мені шумським, хоч самий зарає говорить, що "сумніваюся чи Лисець був коли ідейним шумським". Скажу одверто, що був час, коли настав розкол з Сель-Робі, я належав до тих, що ставивши примірено до опуртуністичних ухвалі правду Сель-Робі і Сель-Робі. Не знав я ще в той час, що є ідейно замазаний опуртуністичний помани, не знав я, що шкідливо для робітничого руху є підміняти дійсну боротьбу за подолання тих опуртуністичних поглядів на "обпалительське" примірення осіб чи групи, а справу треба вирішувати неухильною боротьбою, притягуючи до неї якнайширші трудячі маси. Одне це цей час тренув у

мене пару тижнів, коли не взяли боротьби у свої руки самі трудячі маси.

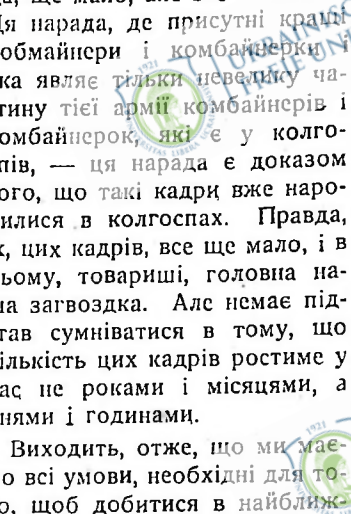
На цьому розколі Сель-Робі я ставивши бути непримиренним у класовій боротьбі, непримиренним до усяких ухвал, без огляду на те, відки вони не походили б — з права, чи з ліва. Зрештою, ту непримиренність найкраще пізнав Д. Лобай і його спільники в часі боротьби з ними в зарядках та комітетах чи на з'їзді. Думаю, що й націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобай і його спільників відкриває історичного з приміренського ставлення до усяких відхилень з класової боротьби.

Бо єдиств і лавах революційного пролетаріату, єдиств в партії чи в робітничій організації завоюється на дійсному ідейному єднанні, а не на взаємних поступках і угоді між різними протилежними поглядами та течіями.

Писав Ленін:

"Ми — партія, що бореться в умовах загострених і труднощів. Ми повинні сказати собі: щоб єдиств була тривкою, треба, щоб було засуджено певний ухил. Раз він позначився, треба його виявити й обговорити."

П. Лисець.

Збирання зерно комбайном.

що вони не дають українській націоналістичній контрреволюції її фашистським імпульсам та польським союзникам розширювати Радянську Україну.

Хто станив в обороні своїх організацій і проводу у цьому випадку? Хто станив в обороні Радянського Союзу й Рад. України та їхніх пойдів? Знова той самий народ, що оборонив політв'язня від конфідента.

Різняки в тому, що конфідент б'є колом, а Лобай пером. Але обидва вони це оскаржують тих, що б'ють, перед тими самими органами.

Д. Лобай дав свою перу по лютаку, як Супрунець свою метроному колом. Увесь свій напик на 45 сторін заповнив гідкими брехнями проти Навіаївського, Шатульського, Лисецького і не задовідає, що й про других може менше доведеться зрозуміти це в недалекому майбутньому. Тов. Попович, Навіаївський і Шатульський вже шпигунські брехливість наклепів у Лобайовому журналі і доповісти. Хоч на початку про брехню Лобай, що мовляв "політичне мислення також дуже важливе", але це не походить йому доповідати, що "Лисецький прийшов з націоналістичною табору", та це й походить, та на-

ше ставить Д. Лобай питання, яке можна почути на кожній поліційній станції чи в слідчому суді в Польщі. "Хай Лисець вкаже бодай на одного свого товариша, що був разом з ним в робітничому русі на Західній Україні, якого не назвали б тепер "агентом УВО" і т.д.?"

А я поставлю інше питання Д. Лобай: для якої оборони польської ті імена тих товаришів, що працюють в робітничому русі на Західній Україні? Хто дав заповідання?

Ще пробає Д. Лобай доповісти мені шумським, хоч самий зарає говорить, що "сумніваюся чи Лисець був коли ідейним шумським". Скажу одверто, що був час, коли настав розкол з Сель-Робі, я належав до тих, що ставивши примірено до опуртуністичних ухвалі правду Сель-Робі і Сель-Робі. Не знав я ще в той час, що є ідейно замазаний опуртуністичний помани, не знав я, що шкідливо для робітничого руху є підміняти дійсну боротьбу за подолання тих опуртуністичних поглядів на "обпалительське" примірення осіб чи групи, а справу треба вирішувати неухильною боротьбою, притягуючи до неї якнайширші трудячі маси. Одне це цей час тренув у

мене пару тижнів, коли не взяли боротьби у свої руки самі трудячі маси.

На цьому розколі Сель-Робі я ставивши бути непримиренним у класовій боротьбі, непримиренним до усяких ухвал, без огляду на те, відки вони не походили б — з права, чи з ліва. Зрештою, ту непримиренність найкраще пізнав Д. Лобай і його спільники в часі боротьби з ними в зарядках та комітетах чи на з'їзді. Думаю, що й націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобай і його спільників відкриває історичного з приміренського ставлення до усяких відхилень з класової боротьби.

Бо єдиств і лавах революційного пролетаріату, єдиств в партії чи в робітничій організації завоюється на дійсному ідейному єднанні, а не на взаємних поступках і угоді між різними протилежними поглядами та течіями.

Писав Ленін:

"Ми — партія, що бореться в умовах загострених і труднощів. Ми повинні сказати собі: щоб єдиств була тривкою, треба, щоб було засуджено певний ухил. Раз він позначився, треба його виявити й обговорити."

П. Лисець.

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 61 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Мані.
 Передплата на рік \$2.00
FARMER'S LIFE
 Winnipeg, Man., Canada
 Cor. Pritchard Ave. & McGregor St.
 Редакція за оголошення не відповідає.

ПЛЕНУМ ПОШИРЕНОГО ЦВК ТУРФДІМ

Перший раз в історії нашої найстаршої культурно-освітньої масової організації ТУРФДІМ, до якої належить найкраща частина українських робітників і фермерів в Канаді, відбувся минулого тижня у Вінніпегу Пленум Поширеного Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДІМ, який тривав повних чотири дні.

Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДІМ поширено на останній XV З'їзді ТУРФДІМ, що відбувся в березні 1935 року. Він складається з 7 членів тісного ЦВК ТУРФДІМ, що має свій осідок у Вінніпегу, і з 18 членів розкинутих по цілій Канаді від океану до океану. До Поширеного Центрального Комітету ТУРФДІМ входять найактивніші члени відділів ТУРФДІМ в Канаді, які відзначилися успішною працею в користь нашої найстаршої масової організації й революційного робітничо-фермерського руху взагалі.

На останньому з'їзді ТУРФДІМ делегати вирішили, щоб з'їзд відбувався щороку, а не кожного року, як було до того часу. Це тому, що такий з'їзд є зв'язаний з великими коштами, які в теперішній час гострої економічної кризи доводиться досить важко покрити. Але тому, що революційний рух в Канаді поширюється, а впрямі з ним зростає наша організація ТУРФДІМ й поширює свій вплив на маси українських робітників і фермерів в Канаді, що час до часу можуть зайти важливі організаційні справи, які можуть вимагати ширшого обговорення, створено Поширений Центральный Виконавчий Комітет ТУРФДІМ й ухвалено, щоб він з'їздівся щорічно, а не кожні два роки, як було до цього часу.

ЧИТАЙТЕ І СЛУХАЙТЕ ЗВІТ ІСТОРИЧНОГО ПЛЕНУМУ

І від останнього з'їзду ТУРФДІМ виникло багато важливих справ на овиді революційного руху трудящих Канади, якими наша організація ТУРФДІМ є безпосередньо зацікавлена. Хоч ТУРФДІМ є культурно-освітньою організацією українських робітників і фермерів в Канаді, то вона не лише що цікавиться класовою боротьбою всіх трудящих цієї країни і поза межами цієї країни, але бере активну участь в цій боротьбі. Члени ТУРФДІМ беруть активну участь в страйках канадських робітників і фермерів, в боротьбі проти загрози нової імперіалістичної війни й фашизму, в боротьбі за країну реліф для робітників і фермерів, в боротьбі за волю слова преси, робітничо-фермерських зібрань, в боротьбі проти сил чорної реакції, яка намагається вертяти нашу організацію зсередини, щоб внести в них розбрат, вживаючи до цієї роботи елементів типу Лобая, який після 20 років своєї приналежності до робітничого руху скотівся в багно контрреволюції й виконує тепер таку роботу, якої потрібно панівному класові.

На цьому місці ми не будемо спинятися над справами і питаннями, що їх обговорювано на Пленумі Поширеного ЦВК ТУРФДІМ. Про це доповідається читачі нашої газети зі звіту пленуму, який ми починаємо друкувати з цим часом нашої газети. Зазначуємо, що кожний наш читач, кожний член ТУРФДІМ та інших масових організацій повинен цей звіт не лише прочитати, але й основно його перестудіювати. Бо тільки тоді він довідається про теперішній стан ТУРФДІМ, про його успіхи й недостатки, а це конечно знати, бо тільки тоді ми зможемо розбудувати й зміцнити нашу організацію та поширити її вплив на широкі маси неорганізованих ще українських робітників і фермерів в Канаді, тільки тоді ми зробимо ТУРФДІМ справжньою масовою організацією українських робітників і фермерів в Канаді і приєднаємо її тисячі нових членів, що буде найкращою нашою відповіддю гнилій Лобайщині та всім тим елементам, що намагаються внести розбрат в ряди нашої організації ТУРФДІМ й революційного руху взагалі.

ВИКОРИСТАТИ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ПОШИРЕННЯ ТУРФДІМ

Зі звітів членів Поширеного ЦВК ТУРФДІМ виявилось, що наша організація йде вперед, хоч може не таким великим кроком, як цього вимагає теперішній час. Можливості для поширення ТУРФДІМ між українськими робітниками і фермерами в Канаді є великі, тільки треба, щоб б наші члени краще їх використали, щоб кожний член вважав себе не лише членом, але й організатором ТУРФДІМ. Загал українських робітників і фермерів в Канаді відноситься з великим довір'ям до ТУРФДІМ, який відіграв величезну роль над класовим свідомленням української еміграції в Канаді і привів її в загальне русло революційного руху канадських робітників і фермерів. Це довір'я і запорукою для ТУРФДІМ є на правильному шляху класової боротьби й що саме це допоможе йому стати справжньою масовою організацією українського трудячого загалу в Канаді.

Пленум Поширеного ЦВК ТУРФДІМ одностайно засудив ганебний виступ Л. Лобая і його послідовників. Делегати го-ворили, що члени ТУРФДІМ й інших наших масових організацій на місяць домагануться, щоб з Лобайщиною домог не церемонитися, щоб очистити з неї наші організації. Це й буде зроблено, одначе дається повну нагоду рильським членам наших організацій, які несподівано стали жертвами Лобайщини, зрозуміти небезпеку їхнього кроку й застерегти з державної лінії на ліній правильному, ліній боротьби з Лобайщиною жита трудящих, проти війни й фашизму, проти об'єднаний фронт трудящих фермерів і робітників Канади, ліній, що веде до повалення капіталізму і встановлення соціалізму.

За Масову Розбудову Українських Робітничо-Фармерських Організацій

ПРОТИ НАЦІОНАЛІСТИЧНО-КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНИХ УХИЛЬНИКІВ, ЗА ПІДВИЩЕННЯ ІДЕОЛОГІЧНОГО РІВНЯ НАШОГО ЧЛЕНСТВА, ЗА НОВІ МОЛОДІ КАДРИ, ЗА МІЦНИЙ ПРОВІД

Товариші!

(Спорочена доповідь П. Прокопчак на пленумі Поширеного ЦВК ТУРФДІМ)

Перш за все я вважаю за потрібне заявити про ці зміни, які зайшли в складі Поширеного ЦВК ТУРФДІМ після з'їзду, що відбувся в березні 1935 р. З Ванкуверського округу членом ПЦВК ТУРФДІМ був обраний на 15-му з'їзді І. Нерес. Зараз його місце зайняв тов. А. Хамчук, якого ЦВК прийняв і затвердив на пропозицію нашої ванкуверської організації на місце Нереса. Вам також вже відомо з преси про те, що з'їзду, яка зайшла в ЦВК ТУРФДІМ, у зв'язку з Лобайщиною. Два нові члени ЦВК ТУРФДІМ, Т. Кобзей, секретар-скарбник, і С. Хвалібога, член контрольною комісії, — виявились завзятими оборонцями і навіть організаторами Лобайщини, її потворної ліній зигзакуватих сплетень, розриваючи в першу чергу на підірив довір'я до нашого проводу, що безстрастально обстоює ліній, стратегію і тактику міжнародного революційного пролетаріату в наших організаційних лавах. Ці два Лобайці, бувши члени ЦВК ТУРФДІМ опинились також поза ЦВК, вони не входять більше в його склад. Лобайцям місяця в ЦВК — не може бути, і як наслідок цього ми не маємо їх сьогодні на наших парадах Пленуму Поширеного ЦВК.

(Тут т. П. Прокопчак пояснює, що Кобзей й Хвалібога закликувано було на останнє засідання ЦВК у зв'язку з надісланю ними заявою, але вони це прийняли, а також закликувано на цей пленум, щоб вони поставили свої зажадання чи "обвинувачення", але вони також відмовилися це зробити. Зате Кобзей надіслав ще одну заяву від себе і від Хвалібоги, підписавши її за себе й за Хвалібогу (бо Хвалібога виїхав на організаційну подорож до Торонто), в якій продовжує далші брехні та очернювання провідних товаришів.)

Товариші, наш Пленум Поширеного ЦВК ТУРФДІМ зібрався саме в період великих зрушень на міжнародній арені революційної боротьби пролетаріату з буржуазією, боротьби, яка не може не впливати на нашу організацію, на наш робітничо-фермерський рух, як складову частину загального революційного руху.

П. ПРОКОПЧАК

люційного робітничого руху. Остаточна і безповоротна перемога соціалізму в СРСР з одного боку, і далше невиліковувальне загинання і розклад капіталізму, з другого, — ось це дві віхи, які визначають напрямки, куди кому йти. Перший — це шлях соціалізму, що на базі величезних досягнень народів Рад. Союзу — запалює серця мільйонних мас трудящого народу капіталістичних країн бажанням соціалізму, він і стає приклад в їхній соціалістичній боротьбі на шляху історичної боротьби робітничого класу за своє визволення. Другий — це шлях фашизму, що штовхає людство в провалля руїни, голоду, здичавіння і війни. Боротьба на міжнародній арені ведеться за перемогу одного з цих двох шляхів. І цій боротьбі підкорена всяка боротьба, будьто в окремій країні, організації чи навіть групі.

Ми не можемо теперішньому періоду достаточну увагу приділяти своїй боротьбі, яка б не могла стикатися, пов'язуватися, або щонайменше сприяти перемозі одному з цих шляхів. З цього погляду доведеться нам підходити і до сьогоднішніх наших нарад Пленуму Поширеного ЦВК ТУРФДІМ. З цією мірою доведеться нам розглядати пройдений нами шлях від останнього нашого з'їзду, і це саме ми мусимо мати на увазі при обговоренні і розв'язанні питань, що поставлені в програмі пленуму. Під цим кутом зору я ставлю в своїй доповіді такі питання:

- а). Теперішній організаційний стан.
- б). ідеологічний стан.
- в). націоналістичний ухил і його загроза.
- г). Питання виховної праці (школи) та вчителів.

д). Вищий Освітній Курс: е). Стан діяльності ЖС. е). Стан діяльності СМ та інше.

Питання кадрів і розміщення їх. Резолюція по загальному організаційному питанні, прийнята на 15 з'їзді ТУРФДІМ, підкреслюючи визнає "організаційний і освітній стан членства ТУРФДІМ та його секцій... за незадовільний". Це загальне визначення стосується до періоду від 14 до 15 з'їзду ТУРФДІМ. Його очевидно доведеться нам продовжити і на час від 15 з'їзду до сьогоднішнього пленуму ПЦВК ТУРФДІМ. Товариші, повинні мати кінець. Пленум ПЦВК ТУРФДІМ повинен стати тим поворотним пунктом, від якого почнеться нове зміцнення і піднесення нашої організації.

Сказано, теперішній організаційний стан у нас незадовільний. Як один з найскравіших показників цього є недостатність припливального членства до наших організацій. Після з'їзду до перших двох місяців грудня ми придбали загальною 207 нових членів. Зорганізовано 6 відділів ТУРФДІМ і один відновлено. Нові відділи організовані в таких місцевостях: 1. Дезжарлей, Алта; 2. Іст Селкрий; 3. Ст. Валбург; 4. Брод Велей, Ман.; 5. Валдор, Кве.; 6. Пойнт Ст. Чарлс і 7. Біффей, Саск., відновлений. — Загальною, як уже сказано, це становить 207 нових членів.

Цю цифру нових відділів, можна вважати, аж не за надто погану, проте задовольняється нею не можна. Хоч вона становить деяку перевагу в порівнянні до минулого року, проте вона все ж таки відбиває нашу відсталість, коли взяти на увагу зростання загального руху та наших впливів на трудящі маси. За приклад цьому можуть вжити і підсумки виборчої кампанії і кампанії на нашу пресу, і рух за підтримкою безробітних з таборок примусової праці і т. д. Одначе не дивлячись на зростання наших впливів — наш організаційний стан, наше організаційне закріплення і зміцнення цілком мало відстає.

Інакше, ми не є активними, відданими і гнучкими організаторами, ми не навчилися ще використовувати кожний момент боротьби для зміцнення наших лав. Щоб не бути голословним, доведеться нагадати минулу доміную виборчу кампанію. В кожному окрузі, не кандидували робітничі (комуністичні, або об'єднаного фронту) кандидати — голоси на них зросли. Безперечно, що на цих кандидатів голосували ті робітники і робітничі, фермери і фермерки, що стоять близько до революційного робітничого руху, ті, що вірять в нашу програму боротьби, що слухали її вяснення з уст наших членів ТУРФДІМ і інших укр. масових організацій, промовців, вони пішли в день голосування за цією програмою. А ось, щоб бодай частину з них ми зуміли приєднати до своїх організованих лав — до ТУРФДІМ, або інших укр. робітничо-фермерських організацій — цього у нас товариші не було. Можливо, для будівництва наших організацій є, а ми проте майже тупцюємо на місці. Ми даємо нести себе хвилям...

Мені зараз важко сказати скільки за період від з'їзду відпало членів, виключених у нас покищо записано усього 3, Лобай, це — чотири. Тут в нас ведуться відділами так подають про виключення і відпаданя; доводиться робити, аж на річці з'їзду з'їзти покищо не наші члени, отже і підсумки тут роки точних дати... Проте з кореспонденції, що надходить з відділів, нам відомо, що в цьому відношенні не все гаразд. — Ми чуємо скарги на пасивність, особливо старих членів, і не закріплення за організацією нових. Дуже мало, або і зовсім нічого, крім загального нагадування, в нас не робилося, щоб закріплювати старих членів до праці, а нових закріпити за організацією, оточити їх товариською теплотою, підкупавши за їхні організаційне і освітньо-політичне знання, що надто важить в тому, щоб позбутися нестійкості й плинності в наших лавах. Треба домогтися того, щоб кожен член нашої організації знав роль і значення своєї організації у визвольному робітничо-фермерському русі, та щоб він бачив і свою роль в ньому. Якщо ми тут не змінимо цілого підходу до праці, то не почнемо по-новому працювати — ми з застою не вилзем. А ми з нього вийти мусимо — умови для цього є. Тільки треба по-новому до цієї справи підійти. Час і умови змінилися, змінились й люди, мусимо змінити й ми свої методи роботи та підхід до людей. Доведеться нам, товариші, взятися серйозно до організаційної праці по-новому. Ми не можемо дозволити на відставанні та занепад цієї організації, яка, між іншим, була піонером в творенні українських масових організацій, а також не останню роль відігравала, як допоміжна сила в організуванні робітничо-фермерських організацій інших країн.

ванія в одно тіло окремих організацій з специфічними завданнями, ґрунтується якраз на нерозумінні тих особливостей, що характерні, приміром, ТУРФДІМ у відміну до РЗТ і Тодовирназу і, навпаки, кожної окрема до іншої. Прийнявши термін УРФМО для зручності виразу, що означає українські робітничо-фермерські масові організації, почали від цього терміну (УРФМО) розуміти окрему організацію, а не згадану групу організацій: ТУРФДІМ та його секцій, РЗТ і Тодовирназу.

Пригадується з цього приводу одна відповідь, яка перетворилася вже в приказку. На запитання: Як у вас працює ТУРФДІМ, РЗТ і Тодовирназу? — відповідь звучить: "У нас такіх організацій немає. У нас є тільки УРФМО". Чи можна після цього сподіватися зростання, приміром, ТУРФДІМ, або хоча б і того ж УРФМО?

Та справа не обмежується на тому, можливо і випадковому вислову. Цей вислів у певному відношенні характеризує більш менш загальне нерозуміння організаційної структури (побудови) та завдань згаданих організацій. Треба сподіватися, що якраз звідси ми маємо ті ліквідаторські процеси, що зводяться до вимоги цілковитого злиття цих з окремими специфічними завданнями організацій вже в одну, а особливо, що це важливіше підкреслити, ми зустрічаємося з фактами, де на загальних зборах УРФМО, скликаних в спільній справі приміром в питанні допомоги страйковій, вирішують справи чи то ТУРФДІМ, або РЗТ, тобто справи, які компетентна вирішувати тільки та організація, до котрої вона виключно стосується (прим. виключення з членства).

Та чи не найгірше справа у нас, яка надто шкідливо розділює організації, — виключення нових керівних кадрів — це зводження ТУРФДІМ і всього керівництва до загального керівництва УРФМО. Справа полягає в тому: ми маємо провкомів і округкомів і заряди відділів ТУРФДІМ, які компетентні і повинні вести і керувати в підзладних їм організаціях всією організаційною працею згідно з постановами наших з'їздів та вирішеннями ЦВК ТУРФДІМ. Та зараз дивлячись на це, що колись провкоми і округкоми ТУРФДІМ перетворилися на Провкоми і округкоми УРФМО, затираючи цим цілком самостійну роботу окремих організацій і створюючи ліквідаторські тенденції, які стійко поширюються на усі наші організації. Такі Провкоми і округкоми, значайно, вирішують всі справи чи то вони стосуються ТУРФДІМ, чи РЗТ чи Тодовирназу. Керівництво, значить, лізне, а ось організаційні Звідення, значайно, членство недоуміє і в цього зростають ліквідаторські прояви — алже ж, коли можна провкомів і округкомів зливати — то чому ж не можна відділів — відділові заряди злити? А між іншим це означає знесобілку в керівництві і вступ до ліквідації тої чи іншої організації.

Над цим питанням доведеться нам, товариші, серйозно застановитися, прийняти певні заходи, які усувають знесобілене керівництво і безвідповідальність, а також переродили б шлях ліквідаторських тенденцій. Це потрібно зробити зараз почати перебудову на пров'їздах.
(Далі буде).

ПАМ'ЯТНИК Т. Г. ШЕВЧЕНКОВІ В КИЄВІ

Виконуючи ухвалу ЦК КП(б) У (Центрального Комітету Комуністичної Партії (більшовиків) України) і Раднаркому УССР (Української Соціалістичної Радянської Республіки) про розбудову пам'ятника Т. Г. Шевченкові в місті Києві, 1 грудня 1935 року було розглянуто проект, поданий заслуженими діячами мистецтва — скульптором М. Г. Манізером і архітектором І. Г. Лангбардом.

Проект організував т.т. С. В. Косіор, П. П. Любченко, В. А. Балицький, І. Е. Якір, В. П. Заторський, І. С. Шелехес і А. А. Хвиля.

Пам'ятник Т. Г. Шевченкові являтиме собою екстер'єрну верхівку якої стоїть фігура поета. На нижній, перетинній, і боковому — шістьох секлі розташовано літ трикутні: перша відображає гніт кріпацтва, друга — селянське повстання. Загальна кількість фігур у групах — 12. Групи в сюжетному змісті глибоко, динамічно показують вирішувальні сцени та революційну стійкість українського селянства за часів царя Миколи I.

У підніжжі пам'ятник оточено басейном з водою, який доповнюватиме цілу композицію пам'ятника.

Фронтальною частиною пам'ятника буде обернено в бік університету. Висота його 12 метрів. Побудувано його буде з граніту та бронзи.

Комітет по спорудженню пам'ятника ухвалив:

Піданий проект в основному прийняти для спорудження в парку проти київського державного університету.

Комітет запропонував істотну переробити скелю в бік поблизу до натурального рельєфу і створити скелю і деякі поліпшення центральною масиву пам'ятника. У тильній частині знайти нове рішення, що закінчувало б і художньо поновило загальну конфігурацію пам'ятника.

Змінені фігуру лежачого міколайського солдата повою фігурою, поблизки її до групи повстанців селян.

Басейн з водою має прилягати до підніжжя пам'ятника і червоного і жовтого бар'єру.

ПОМЕР "БІДНИЙ" БАГАЧ

Начальники будівництва пам'ятника Т. Рудякові запропоновано розгорнути будівні роботи з таким розрахунком, щоб пам'ятник було закінчено до весни 1937 року.

На днях помер в лікарні в Києві, Олександр, один із бувших заможних магнатів у Сполучених Державах, Maurice Дж. Ван Сверінген.

Він та його брат Оріє П. Ван Сверінген були власниками великої заможності сітки, вартість якої обчислювалася в 3 б'їльйони доларів. Довжина заможності шляхів, що були їх власністю, простягалася на 21 тисяч миль.

Та цього року вони втратили контроль над шим величезним майном в наслідок нестерпимості запитанні 48 мільйонів доларів доходу. Але перед ліквідацією створено нову корпорацію, прихильну до Сверінгенів, і вона закупила більшість виставлених на продаж шерів. Таким чином, отже, Сверінгені заграмаджені знову при владі.

УСПІШНА МАСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ОБ'ЄДНАНОГО ФРОНТУ

Шпинці, Алта. — 15 грудня відбулась в Шпинці масова фармерська єдино-фронтна конференція, в якій взяли участь 75 фармерів, фармерок і фармерської молоді, що репрезентували 13 місцевостей цього округу.

Тов. Черніванч з Вилінгдон дав доклад, в якому з'ясував критичне положення зубожілих фармерів та вказав про потребу єдності усіх фармерів в боротьбі за негайні домагання.

Тов. Елашук у своїм докладі вказав на зловитки в тих околицях, де фармери є об'єднані без різниці на національні чи політичні погляди. Він говорив про будучність масової та про потребу єдності в боротьбі за медичну обслуговування тощо.

Після докладів фармери брали живу участь в дискусії, під час якої виявилось, що майже в кожній місцевості краще потрібно реліфу, медичної обслуговування і насіння. Мороз знищив урожай так, що фармери не то що насіння не мають, але і фід нездатні з тої пшениці. Уряд же досі нічого не зробив в цій справі, він забув про фармерів. І це злиденне життя примушує фармерів єднатися, щоб вибороти хоч частину своїх домагань.

Делегат з Геїри Гил говорив, що нам потрібно відбувати масові мітинги в кожній місцевості, ухвалювати резолюції, іти до муніципальної ради і разом з муніципальною радою домагатися від провінціального уряду задоволення наших потреб.

Делегат з Вилінгдон говорить, що ми зійшлися сьогодні, щоб об'єднатися і вивести певні рішення. Помимо того, що новий уряд нібито вже щось робить в справі насіння, то чим нема що дурити себе, бо це спекуляція, щоб відтягнути нас від боротьби.

Після широкої дискусії виплило ряд резолюцій.

1. Щоб дістати від провінціального уряду насіння й віддати йому бундеш за бундеш. Перевіз і доставку насіння на місця має поповнити провінціального уряду. Уряд не повинен насильно колектувати за насіння, коли фармер не зможе його віддати.
2. Щоб жодна фарма на якій фармер мешкає та обробляє її, не була продана за податок.
3. Щоб уряд дав негайно фінансову допомогу для шкіл і муніципаліа.
4. Щоб уряд дав медичну безплатну допомогу для усіх потребуючих.
5. Щоб уряд вглянув в справу різних недуг між школьниками й їх шкільними дітьми на три місяці вислав лікарів по усіх школах для охорони дитячого здоров'я.
6. Щоб зі всіх шкіл в Алберті усунути воєнне навчання.
7. Конференція вносить протест проти офіціальних тротів і проти нового шкільного акту, який уряд хоче перевести в життя, щоб відібрати право голосу фармерам і заступити теперішні шкільні ради офіціальними тротами.
8. Уряд повинен оподаткувати доходи багатих, щоб дістати потрібні фонди на допомогу фармерам і безробітним.
9. Щоб ціни на фармерські продукти не були нижчі коштів продукції. Конференція протестує проти виплачування величезної суми грошей членам збіжжєвої ради, яка не є встановлена в користь фармерів.

Ухвалено ряд інших резолюцій, які комітет вислав і призначив місяця.

Для кращого проведення праці за об'єднання фармерів вибрано окружний фармерський єдино-фронтний комітет, який складається з сімох членів, фармерів, фармерок і молоді, з осідком в Шпинці.

Завданням цього комітету буде вести працю в цілому окрузі за об'єднання зубожілих фармерів в боротьбі за негайні домагання.

Перед закінченням конференції фармери прирекли широко працювати в будуванні масового фармерського єдиноного фронту.

Кінцеву промову вголосив тов. Рачук, підсумовуючи наради конференції й вказуючи на завдання, які стоять тепер перед фармерами.

М. Чорногуз, голова, О. Урсуляк, секр.

ОРГАНІЗОВАНОЮ АКЦІЄЮ МИ ПРИМУСИЛИ МУНІЦИПАЛ ДАТИ НАМ РЕЛІФ

Гімлі, Ман. — 22 листопада відбулися у нас вибори до муніципалу. Певна частина фармерів доклала всіх старань, щоб цім разом вибрати до муніципальної ради таких фармерів, які обороняли б наші інтереси. Але цім разом нам не вдалося цього зробити.

Старий рід, щоб не втратити права в муніципалі, докладав всіх старань, щоб не допустити до вибору нашого кандидата. Старі "аргументи", якими часто послуговуються в часі виборів різні політики, стали в пригоді також і нашому рифові. Під час голосування його прихильники возили фармерів до голосування. Не бракувало і "свяченої" в день виборів.

Треба також сказати, що наш рід вживав немало демагогії, щоб дістати голос фармерів. Він прокидався нашим протестом, казав, що нам належить реліф, навіть бачив, що діти фармерів на одній нозі мають роубур, а на другій магус. Він закликав, щоб фармери пісалися по насіння, одяг і поживу. Фармери повірили тій демагогії і знов його вибрали рифом, хоч не великою більшістю голосів.

29 листопада відбулося засідання муніципальної ради. День перед тим фармери скликали свій мітинг, на якому обговорили свої справи і рішили вислати делегацию на засідання муніципальної ради, яка мала домагатися реліфу і убрания для фармерів. Фармери годяться відібрати реліф по 35 ц. на годину пішої праці і 60 ц. з кіньми, а не по 20 ц. на годину, як тепер платять. Насіння фармери домагаться безплатно.

На тому мітингу виступило сім фармерів, які сказали, що їм доконець потрібно поживи і убрания, бо їхні діти сидять голодні вдома і навіть не мають в чому вийти на двір.

Делегация складалась з трьох фармерів, а головою делегации обрано члена ЛФЕ.

Коли делегация предложила наші домагання, то радні обурились тим, що в резолюції ми не просимо а домагаємося, а один з них сказав, що "ви бунтуєте людей", нібито тому, що фармери роблять по 20 ц., а ми домагаємося по 35 ц. на годину, і що це

рез це треба оподаткувати фармерів. Голова делегации досить влучно відповів на всі питання та вказав, що гроші треба взяти від тих, хто має, а не піднішувати податки для тих, хто зовсім новинці бути звільнений від плачення податків.

15-літній хлопець прийшов також домагатися реліфу. Радні з його дивізії і рід відмовилися дати йому допомогу. Тоді голова нашої делегации вимрував за ним. Цей хлопець повинен ходити до школи, а не журитися поживою для себе і своєї родини. Його батько спараліжований, старший брат також хворий, а він а 12-літньою сестрою примурають з голоду. Ви не люди, — казав товариш, — коли ви відмовляєте тій дитині куску хліба.

Ми настоювали на своїому і кожний фармер, що потребував реліфу, дістав його, хоч не багато, але дістав. Це сталося тому, що ми прийшли організовано. Це нам треба запам'ятати на майбутнє. Реліфчик.

ТРУДЯЩІ ФАРМЕРИ ЗНАЮТЬ ЦІНУ ЛЮБАВЦІНИ

Норт Смокі Лейк, Алта. — Висилаю вам поштовий переказ на суму \$6.15, що ми збрали для нашої преси. З тої суми припадає \$4.00 переплати і \$2.15 пресового фонду.

Ми працювали, що могли, щоб допомогти нашій пресі, щоб ми доказали, що не властиво знищити нашу організацію. Трудящі фармери є вже класово свідомі і вони прекрасно розуміють, чому треба зняти Любай і зберегти Пініше ми ще поспраємося зібрати дещо пресового фонду.

На цьому місці я складаю ширшу подяку всім жертводавцям та тим, що чим небудь спричинилися до зміцнення і поширення нашої преси.

А. Липеска.

ЄДНІСТЮ ФАРМЕРИ ВИБОРЯТЬ ДЛЯ СЕБЕ РЕЛІФ І НАСІННЯ

Пелі, Саск. — До нас заго- стив організатор ТУРФДім тов. І. Дідух і відбув малий мітинг в хаті тов. Івана Шапковського, на якому було кільканадцять людей.

Товариш організатор сказав нам дещо про організаційний рух між фармерами в Алберті, про фармерський страйк в Мирнам і Мондейр і про значення робітничо-фармерських організацій. При цій своїй промові взивав присутні організуватися й боротися за свої потреби, особливо за реліф і насіння, якого багато тутешніх фармерів потребують. Організатор дав нам вказівки, як це робити.

Присутні цікавилися промовою організатора й погодилися на те, щоб скликати масовий мітинг фармерів для обговорення певних справ, але здається мені, що на цім воно скінчиться, бо коли організатор відіхав до Ст. Філіпп, тоді в нас все притихло.

Фармери муніципалу не повинні сидіти тихо, бо життя наше є дуже злиденне. Насіння не маємо, бо іржа вбила пшеницю. Дехто мав трохи тої половини, але пани, як це завжди

буває, забрали все від нас. Одну теплого на зиму теж не маємо, а в багатьох хатах нема муки на хліб.

Я вірю, що фармери околиці Пелі підуть масово до муніципалу, й скажуть радним, що голодні і неодоленні не можуть і не будуть довше чекати. Вони скажуть, що муніципалі існують не лише для того, щоб збирати з фармерів податки, але що їхнім обов'язком є допомогти фармерам, коли вони не мають з чого вижити. Наш муніципал каже фармерам йти робити по 20 центів на годину і аж після того дає трохи муки. Фармер не може робити без хліба, а його діти не можуть чекати в голоді до того часу, поки їх батько не відробіть панщини, бо робити за 20 центів на годину, це нічого іншого тільки панщина в Канаді, яка називає себе "фрі контрі".

До боротьби за реліф і насіння повинні об'єднатися тутешні фармери, навіть ті, які мають своє насіння і покищо реліфу не потребують. Сьогодні вони мають своє, а завтра може дійти до того, що їм не будуть мати. Пам'ятаймо, що тільки в єдності сила.

Злидар.

ОБ'ЄЗДКА ОРГАНІЗАТОРКИ Ц.К. ЖІНСЕКЦІЇ ТУРФДІМ В ПІВНІЧНІЙ АЛБЕРТІ

Цим відомляємо відділи Жінсекції в північній Алберті, що організаторка Жінсекції товаришка Іванок відвідає такі місцевості:

МОНДЕЙР — вівторок, середу, 7 і 8 січня.

ВЕГРЕВИЛ — четвер, п'ятницю, 9 і 10 січня.

РЕНФОРЛІ — суботу, неділю, 11 і 12 січня.

НЮ КІВІВ — понеділок, вівторок, 13 і 14 січня.

ЛЕНЮК — середу, четвер, 15 і 16 січня.

МИРНАМ — п'ятницю, суботу, 17 і 18 січня.

СЛАВА — неділю, понеділок, 19 і 20 січня.

ГЕІРИ ГІЛ — вівторок, середу, 21 і 22 січня.

ВИЛІНГДОН — четвер, п'ятницю, 23 і 24 січня.

ЕДМОНТОН — суботу, неділю, 25 і 26 січня.

СМОКІ ЛЕЙК — понеділок, вівторок, 27 і 28 січня.

НОРТ КОЦМАН — середу, четвер, 29 і 30 січня.

ПАКАН — п'ятницю, суботу і неділю, 31 січня, 1 і 2 лютого.

БЕЛІС — понеділок, вівторок, 3 і 4 лютого.

СПЕДЕН — середу, четвер і п'ятницю, 5, 6 і 7 лютого.

ЕДМОНТОН — суботу, неділю і понеділок, 8, 9 і 10 лютого.

ЦК Жінсекції ТУРФДім.

НА ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ КУРС ВИШЛЕМО БОДАЙ ОДНОГО ТОВАРИША

Ст. Волбург, Саск. — Вже минуло сім місяців від того часу, як у нас організовано відділ ТУРФДім, але до сьогодні ніхто нічого не пише до "Фармерського Життя" про нашу працю. Ми не маємо офіціального фармкора, але це не значить, що ніхто з нас не може писати.

Праця у нашому відділі йде поступово вперед. Дещо краще вона поступила від того часу, як до нас приїхав товариш з Саскатуні, який багато допоміг нам в організаційній роботі.

На останніх зборах ми рішили устроїти вечерок в користь "Воркера". На тому вечерку будемо старатися придбати нових членів до нашого відділу.

Ми постановили також вислати на провінціального курсу, який відбувається в Саскатуні, бодай одного товариша, а коли буде можливо, то й член.

ВІДСТАВАЛА У ПРАЦІ В ПРЕСОВІЙ КАМПАНІ

Спеден, Алта. — Хочу подякувати т. С. Елашуків за те, що він не забув про своїх бувших курсантів і дбає, щоб заставити їх до організаційної праці. Між іншими він викликав також і мене працювати в користь нашої преси. Промоляю, що тепер я нахожусь не в Смокі Лейк, а в Спеден де стараюсь виконувати свої організаційні обов'язки.

Я збрала \$2.02 на пресовий фонд "Фарм. Життя" і ці гроші я передала на руки прескому в Спеден.

Моїм бажанням є побачити, щоб всі бувші курсанти широко виконували свої організаційні обов'язки й цим давали добрий приклад іншим.

Член.

ЩЕ РАЗ ХОЧУ СКАЗАТИ, ЩО Я БУЛА ДУЖЕ ВДОВОЛЕНА ВИКЛИКОМ І ПОСТАРАЛАСЯ ВИКОНАТИ ЙОГО З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ.

Розі Якимчук.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Юрко Сорока, МекЕмені, Саск. — Про ту справу, про яку ви згадуєте у своїй дописові, написав т. з Вікс. Уважаємо, що двома однаковими дописів містити нема потреби. Пишіть про життя фармерів у вашій місцевості, бо від вас, здається, ще не було дописів в "Фарм. Життя".

Радянський уряд поселив на землі більше як 7,000,000 людей, які перед революцією в 1917 році блукали степами Центральної Азії без даху над головою і без регулярних засобів до життя.

Що я бачив і пережив в Березі Картузькій

(Докінчення)

9. ВОЄВОДА В ТАБОРІ

Поліський воєвода Вацлав Костек-Бернацький, знаний садист і кровопивця польських селян, час від часу прибував до табору. Коли приїздив офіціально, тоді оглядав камери, іронічно запитуючи окремих в'язнів, за що їх привезли до Берези. Після кожної такої візити для поліцаїв був якийсь новий наказ. Одного разу Костек запримітив, що в'язні ходять надто повільно. Слідуючого дня Грефнер заявив, що воєвода наказав, аби кожний в'язень не смів ходити, лише бігати. Настало пекло. Кожний мусів бігати чи одиначе, чи цілими відділами. На залик бігати до клозету — біжи, по воду — біжи, де не ступив — треба бігти під побоями. Бігли, щоб біг, бігли за те що помалу біг, бігли, щоб бити.

Часом кат-воєвода приходив неофіціально, передягнутий в поліську селянську одягу. Приходив з фотографічним апаратом і фотографував, як в'язні, голі й обдерті, запрояжені до воза, возять пісок, як крутять кират і т. д., та контролював, як поліцаї точно виконують його розпорядки.

10. "ШКОЛА" ДЛЯ НОВОПРИБУВШИХ В'ЯЗНІВ

Час від часу приходили до табору одиначем чи групами нові в'язні. Всі вони мусіли пройти огляд в офіціальній кімнаті, скинути свою одягу й в'язні подолити тюремну. Потім їх відвели до окремої камери, куди приходили поліцаї Марковський або Сітек і починали "свою школу". Читали в'язні про ірвінціана, а коли той відповідав швидко як мусить, зазира медькуватих при рапорті. Медькуватих змушувало так: "Пане інспектор, арештований Н. П. медькуватий послухавши швидко до місяця одо- собища в Березі Картузькій". Таке медькуватий в'язень повторював певну разів, при чому його бито за те, що але медькуватий, що швидко повторити, що помалу повторити; швидко повторити, що помалу повторити, що одно бито. Чим довше бігати нашко-

ло, падати тисячу разів, вправо, вліво — а за все це бито. Такі вправи продовжувалися, доки сам поліцай змучився, чи мусів вийти. Його заступали інші поліцаї, що стояли на коридорі, і продовжували "навчання".

Коли в'язень був комуніст, його били за те, що він комуніст, аби вибити комуну з голови". Коли в'язень був української національності, його били й приказували: "Чу нема України, ані українців, єст тільки Польська, а в Польсьце русини". Коли це був комуніст-еврей, його били подвійно: і за те, що комуніст, і за те, що єврей.

З такого новоприбувшого в'язня моментально ставав кусок живого кривавого м'яса. Цілу добу нові не діставали жодної їжі, ані води, їх тримали ізольовано від усіх в'язнів. Другого дня треба було "послушно медькувати" при рапорті. Кілька днів їх тримали в ізоляції, а потім розподіляли по камерах, де їх мусило бути хоча б вже тому легша, що могли спільно зносити всі туртури. Новоприбувші довгий час були потрі- жливо для рафінювання забав садистів поліцаїв. Шойно тоді їх відпустили в самоті, коли прибувала нова партія в'язнів.

11. ЗВІЛЬНЕННЯ З ТАБОРУ

Перша група була звільнена в вересні, в кількості 25 чоловік, серед них 6 комуністів, а друга в останній жовтні 1934 року. Ці групи, по звільненні, задово перед тим були строго ізольовані від інших в'язнів, так що не можна було навіть поговорити з ними. Коли всі були одиначі в своє убранні, кожного з них відвели до кашев'яри, де сидів директор табору Кавецький з Варшави, його секретар, інспектор Грефнер і комісар поліції. Відомі в'язні, як в'язні, а той мусів по-ліськово медькуватися. Зашукали при генералі, професіо, а потім Кавецький звертався до в'язні з якою промовою: "Пане, я вимагаю, щоб наперед займатися шкідливою для польської нації шкідливою, щоб наш нікому ні слова не сказав, що тут діялося в таборі. Нехай пан в'язень забуде, що він був в таборі і що такий табір існує. Ми все одно про все довідаємося, по-

ФЕДІР МАЛІК

Далі, чи відомо панові Козловському, що в'язня Генгалю з Перемишля (ОЗН), хворого на серце, поліцаї Сітек так побив, що він втратив припомність. А побив за те, що в'язня перестало працювати серце й він не біг, а йшов по- малу. А коли лікар звільнив його від праці і поклав на ліжку, як хорого на серце, то інспектор ще дав йому 24 годинні карцеру, як "симулянта".

А в'язня Золотова з Варшави поліцай Марковський так збив, що за три дні побуту в таборі Золотов виглядав як трун, на руках і ногах висіли куски живого м'яса, так що він не міг навіть рухатися, не тільки працювати. А за це Грефнер дав йому, як "лінивому", сім днів карцеру, а Золотов побитий до крові сидів в карцері лише в полотняному убранні. Хтось з в'язнів позичив йому светер і скарпетки. Тоді Марковський почав питати у Золотова, хто? — але той не зрадив, сказав, що хтось кинув йому на сніжок. Марковський так рознікся і бив Золотова, що він падав, як у скаженої собаки, повисав з нього на губах. Золотов впав на землю і тоді його Марковський бив ногами. Це був страшний вечір. По виході з карцера Золотова знову били і кулаками, і палицями.

І чи міг хтось на це поскаржитися і кому? Подаю всі ці факти, що записався в моїй пам'яті. Вони відомі всім в'язням, що сиділи в Березі, аби можуть це підтвердити.

На кінець хочу сказати: широкі маси працюючих повинні негайно стати до боротьби проти злиденної буржуазії над в'язнями, до боротьби проти фашизму й війни на захвалення буржуазії, в обороні Радянської Союзу, батьківщини всесвітнього пролетаріату, за звільнення Берези Картузької, щоб не казати, за звільнення політичних в'язнів.

Відомість за те, що діється в концетраційній таборач, несе санатійна банда розбійників і гнобигелів народу.

Подаю ці факти до відома широких народних працюючих мас не тільки Польщі, Західної України й Західної Вілорусії, але цілого світу.

Геть Березу Картузьку!
Геть фашистську санатійну банду!
Хай живе антифашистський народний фронт!

РІЗНІ ВІСТІ

В часі 10 місяців ц. р. виїхало з Польщі 47,935 емігрантів з того 18,666 до країн європейських і 29,269 до країн позаєвропейських. У цьому самому часі повернуло до Польщі 34,551 осіб, з того 33,127 з європейських і 1,424 позаєвропейських країн.

У Франції в околицях Ді- ціві меншкі оглядали рід- ка видошче: з неба йшов кривавий дощ. Багато селян уважало це за чудо і на- тому тлі пішла по селах паніка. Аппікар у Дінаві д-р Мартен зібрав такий дощ до ваз і після його до аналізу до паризької лабораторії. Хеміки ствердили, що барач дощ від ясноворожевої до- темночервоної майже до- летньої походження іржави- го. Є такі інші іржаві, які пірвав вітер і змішав їх з дощем. Дощ був не кривавий — а шийний.

Недавно тому відбулася в Черквині різнично-огород- нича вистава, на якій був представлений також відділ зашкільної освіти в Польщі. Представлені там статистичні дані вказують що польські селяни майже не читають книжок. Виявлено напри- клад що на 15 громад у 12 не було ані одної книжки для читання. Обчислення вказують, що на одну книж- ку припадає 4.1 чоловіка, а на одну дитину, що ходить до школи, 0.8 книжки до науки!

УРЯД АБЕРГАРТА ЗАМИКАЄ ШКОЛИ, АЛЕ ПРОЦЕНТИ БАНКИРАМ ПЛАТИТЬ

Лейк Белво, Алта. — Впертою боротьбою тутешні фермери добилися допомоги, але вона не є вистачаюча. Для прикладу я наведу, що родина яка складається з 10 осіб, одержує \$12 на місяць, інша родина, що складається з 5 осіб, одержує \$8.50 на місяць, що зовсім не є вистачаючим навіть на харчі, не говорячи вже про утримання та інші необхідності.

Майже всі фермери нашої місцевості мусять жити з тієї мізерної допомоги, що ми її вибороти. На цьому ми не сміємо спинитися, а далі боротися разом з нашим радним, що одиникий обороняє наші інтереси в муніципальній раді.

Школи, що для них муніципальні збирають податки, знаходяться в критичному положенні. Учителі не дістають регулярно своєї платні, а деякі школи в муніципалі стоять закриті через брак фондів. Школа Лек Белво закрита від 15 листопада і нема вигляду, щоб вона була скоро відкрита. Три учителі в цій школі не побрали платні, бо не було грошей. З невеликого гурту, що його давав уряд, один учитель не міг вижити. Були часи коли фермери мусяли давати учителям частіше зі своєї мізерної допомоги.

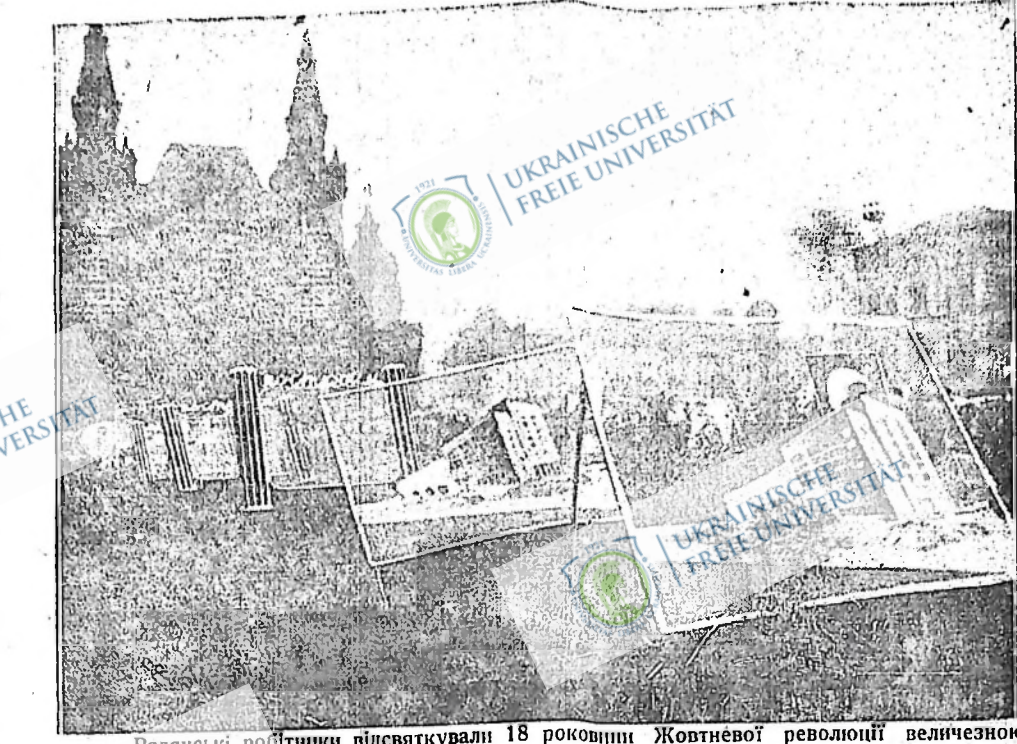
Згадана школа має понад \$3,000 долару, а уряд Абергарта, замість дати їй більший гурт, казав школу закрити. Наші діти сидять тепер вдома без науки.

Таким способом уряд Абергарта хоче "покіснити" з кризою. Замикає школи і зменшує число

учителів, щоб було більше грошей на проценти банкірам. Перед виборами Абергарт та його партія обіцявали давати кожній доходу, що родина яка складається з 10 осіб, одержує \$25 місячно. Це було головною причиною, що допомогла Абергартові сісти на прем'єрське крісло.

Тепер фермери потребують наші для худоби і насіння. Ми маємо, що не ми легко віддаємо, бо уряд виготовив апікації, на яких кожний фермер вписав чого і скільки йому потрібно. Ці апікації ми віддали до муніципального офісу. Тепер уряд допомагається, щоб кожний фермер дав мордеж за те, що буде брати нашу чи насіння. Виходить, що до тих величезних довгів, які тяжать на плечах фермерів, мали б бути додані ще одні довги. Дуже мало є таких фермерів, що їх фарми не є заморжежовані. Але є багато і таких фермерів, які мешкають не на своїх фармах, а вони також потребують насіння. Виходить, що фермери не можуть дивовидити вимог провінціального уряду, отже не дістануть насіння і наші для худоби.

Одиникий спосіб, при допомозі якого ми можемо дістати все чого нам потрібно, це організація боротьби. Ми не повинні терпіти недостач, коли всього є доволі. Перед організацією силою фермерів і робітників мусять поступитися уряд Абергарта і дати нам безплатне насіння і дивиденди, які обійшли соціал-кредитові перед виборами.

Радянські робітники відсвяткували 18 роковини Жовтневої революції величезною нарадою на Червоній площі в Москві. Гасла за вдержання світового миру, піддержувані п'ятим мільйонами Червоної армії, і огляд річних досягнень другої п'ятирічки характеризували цю нараду. На картині видно величезні плакати, що представляють нові фабрики, побудовані за протязі останніх 12 місяців.

Фермери розуміють значення своєї класової преси

Федора, Алта. — Старанням районного прескомі у Вох відбувся тут вечерок в хаті тов. Д. Гордіца в користь робітничо-фермерської преси. І хоча напередодні в пресі кампанія вже закінчилася, то класово свідомі фермери розуміють, що їхнім завданням є працювати для своєї преси постійно.

На цей вечерок зійшовся гурток фермерів, фермерок і фермерської молоді. Тов. М. Войвітка відкрив вечерок і пояснив, з якою метою його влаштувано. Він сказав, що вечерок має три мети:

1) Обговорити своє економічне становище.
2) Забавитися та забути про своє шоденні турботи.
3) Обговорити питання робітничо-фермерської преси і дати їй фінансову допомогу, щоб надалі забезпечити її існування.

Після цих пояснень присутні весело забавлялися. При кінці зібрав слово тов. Симонович, який тепер є на організаційній об'їзді в нашій окрузі. У своїй промові товариш підкреслював важкі умови фермерського життя, згадуючи про те, що тисячі фермерських хлібців і дівчат опинилися на сучасних і невільничих кемах. Сотні фермерських дічат мусять працювати по містах за два долари на тиждень. Фермерська молодь лишає школу тільки тому, що їй батьки не можуть купити її безкоштовно зимового одягу.

Капіталістичний клас шукає виходу з теперішньої кризи. Він думає розвинути господарську кризу новою імперіалістичною війною, яка не розвіяє кризи для трудящих, а дасть їм одну велику нагоду фінансовому капіталу збільшити свої знеки коштом фермерів і робітників.

Стоймо на порозі нової імперіалістичної війни, яка може охопити цілий світ, історично-промисловий. Італійсько-європейська війна в Східній Африці наступ японських імперіалістів на Китай та інші райони на території Радянського Союзу сигналізують серйозну небезпеку нової світової війни. Тому ми мусямо об'єднати всі наші сили, щоб недопустити до страшного проливу крові за інтереси великого капіталу.

Промовці згадали про антифашистську і антивоєнну конференцію, що має відбутися 12 січня в Отаві. На цю конференцію повинні прийти всі доколоніальні фермери, фермерки і фермерська молодь.

Повсюточно значення нашої преси, промовці сказали, що живемо у суєтності, яке дається на два класи: клас капіталістів і клас трудящих. Тому і маємо цю пресу: капіталістичну і робітничо-фермерську. Завданням капіталістичної преси є оборонити інтереси капіталістичного класу, а нашою робітничо-фермерської преси є оборонити інтереси трудячого народу.

Капіталісти розуміють значення своєї класової преси. Ми також розуміємо значення робітничо-фермерської, нашої преси, хоч, на жаль, не всі. Генрі Форд видає мільйони доларів річно на капіталістичну пресу в Сполучених Державах, тому він має над нею контроль і та преса мусять писати так, як цього вимагають інтереси мультимільйонера Форда. Робітничо-фермерська преса існує завдяки тим центам, які ми можемо її дати.

Наша преса залежить до нас за фінансовою підтримкою і має на це моральне право, бо вона обороняє наші інтереси. Вона є нашим організатором, учителем і дорадником. Лише в нашій пресі ми можемо вільно висказувати свої думки і обговорювати способи організувати боротьбу проти захланного капіталу.

Після цього тов. Е. Кузник підшував з лістою за жертвами на пресовий фонд нашої преси. З цього фонду і передплат виплинуло на цей вечерок \$23.75. На пресовий фонд жертвували по \$1: Г. Юхименко і Д. Гордіца; по 50 ц.: І. Панчишин, В. Татарин, М. Войвітка, К. Довганок і Л. Гордіца; по 30 ц.: П. Довганок — 30 ц.; по 25 ц.: Паспак, М. Навишук, А. В. Кузник, В. Кузник, С. Чакан, Ф. Брилієнт, П. Киларський, К. Кармата, В. Войвітка, В. Мандрюк, П. С. Кузник, М. Войвітка, К. Чакан, А. М. Войвітка, Дж. Микалов — 20 ц.; по 10 ц.: Т. Комарницький, М. Кохановський, П. Лисківський, Н. Середя, Г. Микалов, С. Наріжняк; по 5 ц.: І. Наріжняк, О. Фербой, П. Симонович.

Разом пресового фонду зібрано \$9.25, а передплат \$14.50. Загальна збірка вносила \$23.75.

Пресовий комітет у Вох складає щирю подяку всім жертводавцям за їхні жертви, а окрему подяку складає товаришам і товаришці Гордіца за те, що дали своєї хати на влаштування вечерка.

За районний прескомі: М. Войвітка.

Хто дорожить своєю пресою, той не читатиме її на кредит

Петровка, Саск. — На початку листопадової кампанії я викликав всіх читачів робітничо-фермерської преси в нашій місцевості, щоб вони стали передплатниками а не післяплатниками, чим ми багато допомогли б розвитку нашої преси. Звичайно, що і допомогти пресовим фондом ніхто нам не забороняє.

Я так думаю, що хто дорожить своєю пресою, той не буде догукати за нею по кілька років. Тому я ще раз кличу: Від нового року станьмо передплатниками, а не післяплатниками. Коли хто з нас цього не зробить, то це буде значить, що він не дбає про свою пресу, не дбає за газету, яка до нього приходить, і що йому навіть можна газету економити.

В часі листопадової кампанії я стрічався з кількома читачами "Фарм. Життя" і говорив з ними, щоб вони вирішили передплатити. Одні говорили мені, що вже несли кілька грошей, інші казали, що неслася до них грошей, що неслася до них грошей. Я від себе висказав \$2.50, чим вирішувати свій обов'язок передплатити. Крім цього я придбав двох нових читачів: передплатників для "Фарм. Життя" та зібрав 50 ц. пресового фонду. Деякі фермери обіцяли дати на пресовий фонд платіж, тоді я залучу і своїх кілька центів та вишлю до агітстрани.

Ще хочу звернутися увагу на одну справу. Свого часу ми вибравли фармера, який повинен дописувати до "Фарм. Життя". Він чомусь мовчить, але ми не можемо писати. Я так думаю, що він не дбає за газету, це

Елстов перевиконав квоту, яку йому призначено в кампанії

Елстов, Саск. — Від початку листопадової кампанії наша місцевість не давала про себе чути і товариші могли думати, що пашкиль Лобая так дуже на нас вплинув, що ми опустили руки. Ні, ми розуміємо, що Лобай випустив цей пашкиль з метою знизити нашу організацію, знизити нашу пресу. Тому ми в листопаді мовчки працювали, щоб не тільки виконати, але й перевиконати нашу квоту.

Наш округ наложив на нас \$25. Цю квоту ми перевиконали, бо збрали \$43.29, що й вислазало до нашої адміністрації.

Лобай не забув також і про нашу місцевість. Десять він доставив кілька імен, на які прислав свій брудний пашкиль. Саме в той час до нашої місцевості прибув т. Лішнський, який допоміг нам чимало. Ми спільно дискутували пашкиль Лобая та засудили його як зрадника трудящих фермерів і робітників. У відповідь Лобаєві ми постановили скріпити наші організації.

Саме коли це пишемо, прийшов читач "ФЖ" і приніс свою передплату, бо він продав видики і має кілька центів.

Тепер ми працюємо за призначенням наших членів до нашого відділу уряду, що будемо мати успіхи.

Нижче подаємо імена жертводавців, які зложили жертви на пресовий фонд нашої преси. По \$25: зложили такі товариші і товаришці: П. Костриба, І. Карлаш і Ф. Сафьянук; Б. Чижак 10ц.

На пресфонд "Робітниця" жертвували: т-ка Марія Величкова — подушчу, Ю. Кріпка — курку, І. Карлаш — подушчу, Ю. Королєв — подушчу, з чого прибуло \$8.80.

Д. Гришук, П. Костриба, голова, секретар.

як зрадника трудящих фермерів і робітників. У відповідь Лобаєві ми постановили скріпити наші організації.

Саме коли це пишемо, прийшов читач "ФЖ" і приніс свою передплату, бо він продав видики і має кілька центів.

Тепер ми працюємо за призначенням наших членів до нашого відділу уряду, що будемо мати успіхи.

Нижче подаємо імена жертводавців, які зложили жертви на пресовий фонд нашої преси. По \$25: зложили такі товариші і товаришці: П. Костриба, І. Карлаш і Ф. Сафьянук; Б. Чижак 10ц.

На пресфонд "Робітниця" жертвували: т-ка Марія Величкова — подушчу, Ю. Кріпка — курку, І. Карлаш — подушчу, Ю. Королєв — подушчу, з чого прибуло \$8.80.

Д. Гришук, П. Костриба, голова, секретар.

В листопадовій кампанії збрали для своєї преси \$35.95

Медов, Алта. — Прошу помістити в "Фарм. Життя" звіт з листопадової пресової кампанії.

Листопадову кампанію ми проводили по районах. У нас є три райони. В першому районі працював т. В. Осічук і зібрав \$19.60, в другому т. А. Емчук зібрав \$4.35, а в третьому т. А. Новосад зібрав \$12.00.

На пресфонд "Фарм. Життя" зложили такі товариші по 50 ц.: В. Осічук і П. Блаженко; по 25 ц.: П. Бисевич, О. Ступарчук, М. Маршійні і Д. Захарко; по 10 ц.: Д. Захарко і Л. Новосад.

На пресфонд "Робітниця" жертвували такі товаришки по 25 ц.: А. Осічук, М. Бисевич і П. Блаженко.

Ще грошей на нашу пресу ми придбали \$35.95 і по відношенню 21 п. за переписку, \$35.74 вислазало до нашої адміністрації. Т-ка А. Новосад придбав для "Фарм. Життя" одного нового передплатника.

Хоч Лобай прислав свою брудну пресу до нашої місцевості, чим він пробудив робітничу пресу.

кампанію, проте не йому не вдалося. Наш відділ засудив Лобая і написав йому, як зрадника трудящих. Лобай написався боротися, яка все більше загострюється, і замість стати на передній борони, він пік до Мін. Гурку і знімав скаундліть на наших провідників.

Ні Лобай ні його спідвишки не зацікавляють нашими організаціями. Ми подбаємо зі всіх сил, щоб їх збільшити нашими членами. Кожний член і наш симпатик з огляду на це Лобая і прирікає працювати для розвитку наших організацій.

Відділ ТМРФДМ складає щирю подяку всім, що склали свої жертви на пресовий фонд нашої преси, чим вони спричинилися до успішного закінчення нашої кампанії.

За прескомі:
П. Бисевич, голова,
В. Осічук, секр.

БОРотьба за насіння прибирає масовий характер

Роял Парк, Алта. — Кілька разів з Мондейрською потиживі фермери скликають масовий мітинг в Олеськві за лі, коло Мондейр, на якому вирішили вислати резолюцію в справі насіння до міністра муніципальних справ. В тій резолюції фермери домагалися, щоб уряд дав для них насіння під тою умовою, що в осені фермери віддадуть його бушель за бушель, грейд за грейд. Це значить, що фермери не повинні платити проценти та кошту перевозу. На случай неспрогаю, кошти насіння мав би покрити провінціально-ний уряд.

На цьому місці я хочу спитати фермерів сусідніх місцевостей, Роял Парк, Боршів, Ін-ленд, Вегревил і ін., яким також мороз знищив засів, чому вони сидять тихо і не скликають мітингів в справі насіння?

Ми добре пам'ятаємо, як багато обіцявали нам соціал-кредитовці перед виборами. Містер Герінг обіцявав нам свого цю бачку про кооперацію з урядом. І саме тепер нам треба домагатися тієї кооперації. За 5 місяців свого урядованія уряд соціального кредиту повинен зробити хоч один крок для поліпшення нашого життя, цебто сповнитися свої обіцянки. Коли ж він цього не робить, нам треба домагатися того, що нам належиться.

Дехто може подумати, що тепер ще за скоро домагатися насіння. Ні, ми з вами це знаємо, що уряд старатиметься різними способами відволікати справу щоб вінці зовсім не дати нам насіння. Коли ж до того все зойжає з Алберти вивезуть до Форт Вільям чи Венкуверу, тоді ще тяжче буде дістати насіння.

Фермери мусять твердо стояти при своїх домаганнях, не давати мордежу або підписувати ноти за насіння. Наша делегація буде обстоювати наші домагання. Коли ж Абергарт відмовиться нам допомогти, ми знаємо дорогу до Едмонтону, підемо туди великою масою і примусимо його сповнитися наші домагання.

Міністр муніципальних справ відповів нам, що докладно про цю справу можна довідатися від секретаря муніципалу.

Фермери не спочивали. Вони скликали мітинг в Мондейр, на якому не тільки що ухвалили ще одну резолюцію такого ж змісту, але вибрали делегацію, яка мала предложити цю справу послові нашого округу і разом з ним провінціальному уряду. До цієї делегації увійшли два члени муніципальної ради і три фермери вибрані на цьому мітингу.

Справа прибрала широкого розголосу. На одному вечерку, що було о коло 45 присутніх, зібрано кілька центів на подорожж делегації. 15 грудня знов скликано мітинг в Олеськві за лі, де було о коло 100 фермерів. Фермери і далі обстоювали домагання, що були начеркнені в резолюції. І тут вибрано делегацію з трьох, в склад якої входив один муніципальний радний. Ця делегація ма-

Молодий фермер.

НЕ ВДАЛОСЯ Д. ЛОБАЄВІ ЗАХИТАТИ НАШІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Стубно, Алта. — Хотемо повідомити наш округком, що в листопадовій кампанії ми не дуже провалилися. Наша квота була \$80 а ми збрали \$77.80, або \$2.20 нижче назначеної квоти. Кюти ми не досягнули тому, що подорожж наших товаришів, які три-дудиний район зовсім провалився.

Тим товаришам, що працювали в кампанії, надіється признання, що хоч як тяжкий час, то все таки вони зуміли зібрати таку поважну суму грошей. Коли б не гурток щирих товаришів, наша місцевість була б на чорній дошці. Молодий товариш піддав нам думку, щоб тих \$2.20 заслати на пресу пініше, що ми й зробимо. Ми тимшоше, що маємо молодь, яка думає над собою і організації, працює для неї, що є занад-

рукою, що наші організації будуть мати добрих працівників.

"КФ" передчасно радіє, що наші організації захищені через те, що ми викинули Лобая з наших рядів. Я скажу, що наші організації зміцніють, і ми раді, що зовсім наших товаришів, які тримаються правильної лінії і кожного, хто ухвалиться від неї, старайтесь направити, коли не можна направити, ми усуваємо його з організації.

Я повторю слова т. Пристава, який сказав, що "я горджуся тим, що стою в рядях організованих робітників і фермерів, з яких Лобай завернув соромно на "пабе". Так скажуть всі свідомі робітники і фермери, які борються робітничо-фермерським організаційним рухом.

М. Говірко.

ДОМАГАЙМОСЯ, ЩОБ НОВИЙ РІФ НАЛАДНАВ ГОСПОДАРКУ В НАШІМ МУНІЦИПАЛІ

Лейдвуд, Ман. — 22 листопада відбулися у нас муніципальні вибори. В нашому муніципалі Брокенгед було 4 кандидатів на рифа, між ними один українець, який був через 14 років радним. Фермери голосували на нього тому, що він обіцяв поліпшити господарку в муніципалі. В часі виборчої кампанії він говорив, що треба знизити гвізда шурів в муніципалі, бо в тих гвіздах множаться шурі, які нищать працю податковців.

Багато більше різних справ, що відносяться до муніципалу, ми вирішили вибрати рифу у виборчій кампанії, обіцявав все це виправити на користь податковців, і тому фермери голосували на нього. Чи в дійсності він це щиро говорив, побачимо.

Ми кличемо інші місцевості не відганяти справу, а старатися допомогти нашій пресі та дистриктовому борю.

Ю. Вітвіцький, секр.

рає о коло \$80,000 податку, але ніхто не знає, де ті гроші діватися. Ровів не копають, бо кажуть, що це дороге коштує. Доріг майже не направлено, коли хтось домагається знизити гвізду шурів, то муніципалю радні відмовляються від цього, бо це і каже, щоб більше її не докучали. За те радні дохнуть щедро відносяться до своїх політичних послідовників і їм навіть опускають податки. Одним у куркулей, що має три кводри землі і його фарму перебігне рік, збільшати 40 акрів від податку, хоч там він має добре пасовисько. За те іншим, біднішим, яким також рік перебігне фарму, кажуть, штовні платити.

За наладнання господарки в нашому муніципалі, треба знизити всім фермерам. Коли б ми були добре організовані, ми вибрали б до муніципальної ради таких фермерів, які дбали б за інтереси бідних, а не багатих.

П. Моліський,

ЛИШЕ ДВА ДОЛАРИ БРАКУЄ НАМ ДО ВИКОНАННЯ КВОТИ

Консет Гавз, Алта. — Аж в половині грудня ми вислали до нашої адміністрації гроші, зібрані в часі листопадової кампанії. В останні ми були викликані на змагання відділи Ройкрофт і Гайленд Парк. Ройкрофт мабуть поборює з нами змагання і справу зовсім замовчав, а Гайленд Парк прийняв виклик на суму \$50.

В часі пресової кампанії ми не писали до нашої преси тому, що у нас кампанія не велася на так велику суму, як у більших місцевостях. Ми мовчки працювали серед дуже тяжких умовин. До квоти бракує нам лише два долари. Замість трьох нових передплатників, ми збули лише одного для "УРВ".

Колі б всі товариші були трохи щиріше працювали, квоту свою ми були б напевно перевищили. Беручи на увагу матеріальне положення фермерів та умовини, серед яких нам доводилося працювати, ми радіємо, що зібрали таку пслажну суму.

ВСІ НА РЕЛІФІ, АЛЕ ЗА СВОЮ ПРЕСУ НЕ ЗАБУЛИ В ЛИСТОПАДІ

Іерот Ривер, Саск. — Нашої місцевості ніхто ніколи не викликає на змагання, бо мабуть думають, що нема з ким змагатися. Я хочу сказати, що хто так думає, той дуже помиляється. Хоч наша місцевість в глухому закутку, про те організаційна праця у нас робиться.

В 48 числі "ФЖ" Г. Гометедовець пише, що вже половина листопада минає, а ми ще нічого не зробили в користь нашої преси. Так поно й справи було. Наравляні товариші заборувалися. Чому ми маємо бути останніми? Давайте, зробимо що для своєї преси. Вона ж заслужила собі від нас, щоб допомогти їй.

Всі ми заборувалися. Рішили істроїти забаву з танцями і то на скеру руку. Всі ми з'їхалися на цю забаву і кожний що міг, жертнував. Підчас забави Т. Дкачук виступив з промовою і поспинв присутнім значення нашої преси та вказав на її труднощі, з якими вона мусить боротися. Він вказав на те, як наші вороги старавалися всіма силами знищити її, бо це є наша найсильніша зброя. Далше товариші вказав на те, що капіталісти шалено готуються до війни, а нашим завданням є боро-

Листування Редакції

Джан Дугер, Вилінгдон, Алта. — Пиште про одного чоловіка у вашій околиці, що краде гарнеси й домагається, щоб ваш довгий лист не був опублікований у "Фармерській Житті", як ви кажете, "за його делово". Одначасно помагайте усій дописувачів цілу графію цього чоловіка й кажете, що поліція казала нам написати до нашої газети про цю справу.

Звичайно, ми не похвалюємо вишків цього чоловіка, що краде гарнеси у фермерів. Така людина повинна відповісти за свої вчинки там, де на це місце. Але радодитися про цю людину в газеті й подати її повну біографію: ім'я, ший він ств, чию роботу він собі за джерело, чию країну, ший він працює, чию професію, думати, чию найменшої потреби.

Також не робітьте павіть тоді, коли чоловік заморудує когось. Павіть то й повинні подати опис убійства, не каже з котрого села він походив та з чього околиці він одружився. Той самий подієвий, який нам поради написати про цю людину в "Фарм. Житті", має, що такий підє не практикується.

Пиште, що ця людина чоловік феліцитарний і ший канада, не є повинний з села Боріці, Канада, а з якогось місцевого характеру, на. Чи хочете ви одружити цю людину, як ми вже зазначили, фар-

каційн села Боріці перед цим згодієм? До них же він країни не піде, бо трохи за далеко. Вам ходить о те, щоб остерегти передних мешканців вашої околиці, але вже той факт, що цей чоловік був арештований і покараний судом, як ви кажете, дістав два роки "суспендент сентенс", на нашу думку, є вистачаючою пересторогою для фермерів вашої околиці, бо погоджало про не пішла широко і фермери будуть матися на остерозі, а для читачів нашої газети, скажім, в Манітобі, поміщеня такої перестороги не буде мати найменшої користі, бо цей чоловік не піде до них країни.

З пошче сказаного ви самі бачите, що нема потреби знімати вашого довжешого допису про цю справу в нашої газеті, бо не є, так би сказати, домашній згодій, а який ви можете дати собі раду без фермерів шийої місцевості. Це не є боротьба за реалізацію або пашини, до якої потрібні обізнані фермерів всіх з степових прерієв, це не є боротьба за інтереси шийої уривки, яка не повинна бути шийою загату шийої місцевості.

Пиште, що ця людина чоловік феліцитарний і ший канада, не є повинний з села Боріці, Канада, а з якогось місцевого характеру, на. Чи хочете ви одружити цю людину, як ми вже зазначили, фар-

СПЕЦІАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

Оцим подаємо до відома всього членства РЗТ в Канаді, що Головний Заряд РЗТ на своєму засіданні дня 16-го грудня 1935 року вирішив скликати СПЕЦІАЛЬНУ КОНВЕНЦІЮ РЗТ.

СПЕЦІАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ РЗТ

в днях 2, 3 й 4-го БЕРЕЗНЯ 1936 РОКУ В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

Програма нарад конвенції буде подана пізніше, а також до відділів буде вислано заклики і буде подано справи, над якими членство повинно передискутувати і висловити свою оийню на сторінках нашої преси, та при-силати свої резолюції до конвенції.

За Головний Заряд РЗТ, Ом. Хоміцький, секретар-скарбник.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

РІЧНІ ЗБОРИ

МЕКЕЛДЕНІ Й ВІКІ, САСК. — Річні збори новозаснованого відділу ТУРФДМ відбудуться в суботу, 4 січня, о годині 7 вечера в хаті Т. С. Кобляка. На ці збори повинні обов'язково прийти всі члени, бо треба вилаштувати й вирішити план праці. Просимо також прийти на ці збори наших симпатиків. Нових членів радо вітаємо. Закликаємо всіх з околиць, Мекелдені, Вікі, Сомь і Донкрест. Заряд ТУРФДМ.

ЛАНЮК, АЛТА. — Річні збори відділу ТУРФДМ відбудуться в неділю, 12 січня, о год. 2 пополудні в Укр. Роб.-Фарм. Домі. Обов'язком всіх членів і членкинь прийти на ці збори і виконати місячні вкладки. Заряд.

ПЛОТОН, МАТ. — Річні збори відділу ТУРФДМ відбудуться в неділю, 12 січня, о год. 2 пополудні. Кожний член і членкиня обов'язково повинні бути на зборах, бо є важкі справи до погодження, як ринжок кожний член і членкиня повинні принести свої членські книжечки до перевірки й вирішити свої задегії вкладки. Заряд.

МЕДОВ, АЛТА. — Річні збори відділу ТУРФДМ відбудуться в неділю, 12 січня, о год. 2 пополудні, в помещанській товаришні Новосіда. Обов'язком кожного члена і членкинь прийти на ці важкі збори, бо є дуже багато справ до вирішення. Нових членів радо вітаємо. Заряд.

УВАГА! ПРУДГОМ І ОКОЛИЦІ. Засідання відділу ТУРФДМ, аматорський гурток відіграє у широкот, 7 січня в Укр. Фермерській Домі гарне представлення під назвою "ШАХТАРСЬКІ ГІСТЬ". По представленню забави з танцями. Добра музика. Музоді гарно забавляться. Ціна вступу дуже низька. Мистком.

ПРУДГОМ, САСК. — Річні збори відділу ТУРФДМ відбудуться у вівторок, 14 січня, в УрД. Початок о годині 7 вечера. Обов'язок всього членства прийти на річні збори. Заряд.

БАЗАР У ШАНДРО, АЛТА. СТАРАНИМ ВІДІЛУ ТУРФДМ У ШАНДРО, АЛТА. — відбудуться В ДНЯХ 7, 8 І 9 СІЧНЯ В ФАРМ. ДОМІ В ШАНДРО ВЕЛИКИЙ БАЗАР

Є всім річей вартості \$33.00, які базарком роздасть гостям, що будуть мати шасліві номери, як: дресер, наручний годинник, перо й олівцеві, скейти і інші. Музика до танців, з Елмстону, граміте всі три вечері. Приходіть всі чисельно. Базарком.

ГИЛОК, РЕНФОРЛІ І ОКОЛИЦЯ. Старанням відділу ТУРФДМ влаштовується В ДНЯХ 7, 8 І 9 СІЧНЯ, 1936 РОКУ В УРФД В ГИЛОК ВЕЛИКИЙ РІЧНИЙ БАЗАР

Базар починається кожного дня від 4 години пополудні. На базарі будуть вартісні речі, які даватимуться в нагороду і на продаж. Буде смачна перекуска. Добра музика. Вступний тикет 25ц. Добрий на всі вечері і також на нього можна отримати нагороду. Приходіть громадою і клічте з собою своїх приятелів і сусідів. Базарком.

УВАГА! БЕЛІС І ОКОЛИЦЯ. Старанням відділу ТУРФДМ в Беліс, Алта. — відбудуться В СЕРЕДУ І ЧЕТВЕР, 3 І 9 СІЧНЯ, 1936 РОКУ ВЕЛИКИЙ БАЗАР

На базарі будуть вартісні корисні речі, буде "бінго". Добра музика приграватиме до танців. В нагороду будуть дані 6 гарних речей, вартості окодо \$25.00. Початок базару о 8 годині вечера. Всі на базар! Базарком.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ВІКІ, МЕКЕЛДЕНІ, САСК. УВАГА! Цим повідомляємо всіх мешканців у Вікі, Мекелдені й околиці, що ставлятим відділу ТУРФДМ устроюється з четвер, 9 січня, о годині 8 вечера у хаті Т. М. Гринька гарний КОНЦЕРТ. З програмою входить декламації і пісні з якими виступлять старі й діти. Зіграється також декілька інструментів. Діти відають "ТАРАС У ДЯКА", а старші "СИГНАЛ". Приходіть всі якнайчисельніше. Заряд ТУРФДМ.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тврда)	85%	На достатку в транзі	87%
Пшениця портери ч. 1	84%	Пшениця в липні	88%
Пшениця портери ч. 2	87%	Овес найліпший ч. 2	30%
Пшениця портери ч. 3	87%	Овес число 3	27%
Пшениця портери ч. 4	73%	Овес пожина ч. 1	25%
Пшениця портери ч. 5	65%	Овес пожина ч. 2	23%
Пшениця портери ч. 6	58%	Ячмінь двоградний	39%
Пшениця "Фід"	46%	Ячмінь шестиградний	40%
Пшениця "Гарнет" ч. 1	80%	Число 3 "Сідобло"	35%
Пшениця "Гарнет" ч. 2	77%	Жито ч.ч. 1 і 2	43%
Дорум пшениця ч. 1	80%	Жито ч. 3	39
Дорум пшениця ч. 2	75%	Лец ч. 1	1.55

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від 5.00 до 5.75
Бики середні (мідіом)	від 3.50 до 4.50
Бики звичайні (комон)	від 2.75 до 3.25
Бики понехр 1,050 ф.	від 1.75 до 5.75
Бики середні (мідіом)	від 2.75 до 4.50
Бики звичайні (комон)	від 2.00 до 3.50
Ялівки добрі і вибірні	від 4.00 до 4.50
Ялівки середні (мідіом)	від 3.00 до 3.75
Ялівки звичайні (комон)	від 2.50 до 2.75
Телята годовані (суд і чейс)	від 7.00 до 8.50
Телята годовані середні (мідіом)	від 5.00 до 6.50
Телята молочні ("віт")	від 7.00 до 8.00
Телята молочні — звичайні і середні	від 3.50 до 6.50
Корови добрі (гуд)	від 3.00 до 3.50
Корови середні (мідіом)	від 2.50 до 2.75
Корови звичайні (комон)	від 1.75 до 2.00
Корови худі (кенере і катере)	від 1.50 до 2.00
Буґай добрі (гуд)	від 2.25 до 3.00
Буґай звичайні (комон)	від 1.75

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВШЕННЯ:

Бики на годівлю і отовшення	від 2.25 до 4.00
Ялівки на отовшення	від 2.00 до 3.00
Ліпні корови	від 20.00 до 45.00

Свині вибірні на бейкен \$1.00 премії від штуки:

Свині добрі для бейкени	8.00
Свині тяжкі	7.50
Свині дуже тяжкі	6.00
Свині середні до годівлі	від 7.75 до 8.25
Вохчи ч. 1 і 2	від 5.50 до 6.00

Ялівка найліпші

Ялівка звичайні	від 4.50 до 5.00
Барани	від 6.00 до 6.50
Вівці найліпші	від 2.25 до 2.50
Вівці тяжкі	від 1.75 до 2.00
Вівці звичайні	від 1.25 до 1.50

Яйця "А" грейд великі 30ц.; "А" грейд середні 28ц.; від молодих курок 26ц.; "Б" грейд 22ц.; "С" грейд 19ц.

Масло від 24 до 24½ ц. фунт. Цукор \$5.75 за 100 фунтів.

Муха 98-фунтний мішок \$2.90. Порожж 80-фунтний мішок \$2.95.

Шкіри від 4½ до 5½ ц. фунт. Ровна від 9½ до 10 ц. фунт.

Сенека коріни, сухі, від 23 до 25 ц. фунт.

Шерсть з кіських свовід від 30 до 32 ц. фунт.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ БРОД ВЕЛЕЙ, МАТ. Цим повідомляється усіх членів відділу ТУРФДМ в Брод Велей, Мат., що РІЧНІ ЗБОРИ відбудуться в неділю 5 січня 1936 року, о 2-гій годині пополудні в Укр. Роб. Фермерській Домі. Обов'язком кожного члена прийти на ці важкі збори. Нових членів радо вітаємо. Заряд ТУРФДМ.

УСПІШНЕ СРЕДСТВО. Волос з голови у мушшини випадає в наслідок різних недуг чашки. Ці недуги повстають, коли чашка голови не є удержувана в чисто гігнієчному стані. Ви можете легко позбутися тих недуг чашки й відзначити буйний волос, коли уживатимете "АЛФУ". АЛФА є препаратом з різних коріньєв абия з азійських і альпійських гір. "Алфа" є гарантованим средством проти випадання волосся, луски на голові, сверблячки і магнего волосся. "Алфа" ділає швидко й привертає волос до нормального стану.

ALBERTA TANNERY. Приміщення на 6125-125 Ave. Сторка дороз, Норт Едмонтон, пр. Форт Трейл. Альберта. Гарбай ремено на ширині і лещен, сервелет і ровбин. Найліпші ціни. Український управитель. Пишіть по ціникам.

ЦІНА ЗА ФЛЯШКУ \$1.00. На С.О.Д. не висплатемо. Замоверення з гріншим шліть в регістрованім листі на адресу: P.O. Box 272, Winnipeg, Man. CANADA WEST DISTRIBUTORS INC.

ЛІСНА ДУБОВА ВИПРАВА ГАРНЕСОВОГО РЕМЕНО. Порізана на паски, 6 до 8 фунтів довжини, старанно дібрана для потрібних вам напрямков вислана до вас з оплаченою перекускою. 7½ цалів, 33ц.; 1 цалева 39ц.; 1½ цал. 45ц.; 1¾ цал. 49ц.; 1¾ цал. 62ц.; 1¾ цал. 72ц.; 2 цал. 72ц. За ширині ціни додатково 32ц. за кожний цаль до двох цалів ціни — так що пасок, 6 цалів ширини коштуватиме \$2.10. Сигайте нас про шийні на Гарнес. Частини "Горс Ко-лер" і шийні блезкети. BIRT SADDLERY CO. 519 Main St., Winnipeg, Man.

ЦІНКИ І ГАРНЕСИ. Ми широчинно ділає шкуру на гарнес, ремени, сервелет, лещен і ровбин. Маємо гарнеси на продаж. Робимо і широчинно до уміркованих цінах. Пишіть і посилайте шкери до: YORNTON TANNERY CO. YORNTON, SASK.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ, що не маєє ніяких болів, і кого кров багата і чиста ДЛІА ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯШКИ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ ІНДІАНСЬКИЙ ЛІКИМЕНТ БЛЕКГАВКА (РЕТЕЛСНЕЙК ОЛІА)

НА ЗАСНОКОВАВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ ШЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХНИЖАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ ІНІ АБО ІНШИХ ЧАСТЕЙ ТІЛА.

До того ж даємо також ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКГАВКА приготуваного з літчих рослин, коріньєв, кори, шийєв, і шід, шкоро одержаного на освітлення зашениченої крові. Ці пігулки широчинно задокуд і шийні від усіх літчих та шедторєвних шедторєв, ровбинєв кров багату і чистою, оздорюють всі органи тіла. Тисячі людей шийношій Індіанський (Ретелснейк Оліа) Лікимент Блекгавка з найкращим наслідком і рекомендацій його своїм шийношій. Попробуйте і ви, а також будете шийношій.

Фляшка цього лікименту шийношій продается за одного долара. Але з цим оздоровчим ми робимо спеціальну шедторєву. Пришліть нам одного долара, а ми шийношій вам оплаченою поштовою посилкою ДВІ оліа-доларові фляшки лікименту і одну оліа-доларову коробку пігулок 14-денного дива Блекгавка. Таким чином отримуєте ці знаменні ліка, що коштуєть \$3.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO. 1536 Dundas St. W. Toronto, Ont.